

průvodce
labyrintem českého
cestovního ruchu

www.e-vsudybyl.cz

všudybyl

osmé
vydání
2003

Více informací najdete na straně 20 a 21.

KONGRESOVÉ • CENTRUM
PRAHA

časopis lidí a o lidech v cestovním ruchu

„Však sem podobného nic v žádném stavu řemeslníků nespátřil.“
 „Bezpochyby,“ řekl on, „oněch umění jsou řemeslná, otrocká, těchto
 svobodná. Protož čeho se oněm nedovoluje, aniž by se při nich
 trpělo, toho těmto plná svoboda.“ „Ale jak to řádem slouží má,“ řekl
 sem, „já nevím.“ Zbroj sic jejich na pohledění strašného se nezdálo
 nic. Nebo kopí, kordy a tulichy, jimiž na sebe sekali a bodli, kožení
 byli: jichž nedrželi v rukou, než v ustech. Střelba pak jejich byla
 z třítn a písku,¹ kteréž prachem vodou rozpuštěným² nabíjejíce,
 papírovými štáfy³ na sebe házeli. Nic, pravím, to, po vrchu hledě,
 hrozného se nezdálo: já však vida, jak, když někdo mímě⁴ trefen byl,
 sebou trhal, křičel, vinul, utíkal, snadně mi pozorověti bylo, že to ne
 žert, než opravdový boj jest.

Jan Amos Komenský, Labyrint světa a ráj srdce L.P. 1623

¹jejich střelnými zbraněmi byla péra (z třítny) a posypátka
 (s jemným pískem, kterým se vysušovalo písmo)

²inkoustem ³koulemi ⁴přesně

Zbroj sic jejich na pohledění strašného se nezdálo nic

„Už zase zasedá vědecký kongres, začal před pěti lety a trvá dodnes ...“, tak to je zřejmě sen každé firmy zajišťující servis ke kongresům, firemním akcím, konferencím apod. Vzdor nahore uvedené citaci pasáže z Komenského Labyrintu většina kongresových akcí slouží k osobnímu poznávání se, výměnám informací, ke stmelování a v neposlední řadě k motivaci. Česko je obdařeno výjimečnými dispozicemi být kongresovou destinací prvního řádu. Bohužel, nedostatek očekávání od cestovního ruchu – ve smyslu jak jeho prostřednictvím dostat více peněz do

české ekonomiky – způsobuje to, že kongresová turistika, která je velmi citlivá na součinnost státu a podnikatelů, jede ani ne na polovinu svých možností.

Jaromír Kainc
nakladatel Všudybylu

ProMoPro Tady sídlí firma 6-7

Hotel Zvíkov podeváté 10-11

Hotel S.E.N 8-9

Společník na cesty 13

Nejen kongresový 12

Na kanadsko-americkou NHL, NBA 13

Přerov městem kongresů 14

Hotel Jana 14-15

Trendy v dopravě a spojích 16

Přístup, který se zúročuje 17

Tři vejce do skla 18-19

Přesto, že všechny cesty vedou do Říma 20-21

Památky jednou z priorit 22

Bezhotovostní devizové obchody 23

Daleko více v cestovním pojištění 24-25

Nejvýhodnější pro lyžování 25

Jadran express úspěšně 26

Čedok zahájil prodej zimy 26-27

Nové katalogy exotiky 28

Čínské bajky 29

Dny libanonské kuchyně 29

Víno a lidé 2003 29

Ukázat Olomoucký kraj 30-31

Nový Airbus Zlín 32

Na ČSA křtili dvojčata 33

Novoměstský pivovar 34

Nejmodernější ve světovém měřítku 34

Ledva ponoříte hlavu 35

Na Retezat 36

Průvodce labyrintem
českého cestovního ruchu

Registrace: MK ČR E 10797

Vychází 10x do roka v nákladu 10 000 ks.

Vydavatel: PhDr. Jaromír Kainc
Chalabalova 1605, 155 00 Praha 13
mobil: +420 603 177 536, fax: +420 235 522 906
e-mail: kainc@mbox.dkm.cz

Grafická úprava a sazba: IMidea s.r.o.
Tisk: Graspo Zlín

Za obsah Inzerátů, P.R. článků a autorská práva
k nim zodpovídají jejich zadavatelé.

Tady sídlí firma, která něco umí

Je začátek září a nové křídlo Centra kongresové techniky Rubeška je těsně před kolaudací. Ředitel a spolumajitel Centra, pan Jaroslav Veselý, však místo toho, aby šturmoval, tráví spoustu času na golfových hřištích. (Poznávací znamení: levá ruka bílá, pravá opálená.) Pane Veselý, působíte velmi pohodově. Zřejmě už kvůli tomu, že máte báječné zázemí ve spolumajitelce Centra kongresové techniky, své manželce.

Proč bych neměl vypadat pohodově? Běžte se podívat na manželku. Ona se stará a na všechno dohlíží. Ona všechno prožívá... A co se týče golfu? Snášet šest měsíců bouchání zedníků za zdí vlastní kanceláře je tak zoufalé, že si od něj občas musím odpočnout, a to pak s manželkou vyrazíme na golf. Vzdor

Ano, deset let je za námi. Podnik běží, my běžíme za ním. Snažíme se jej dohánět. Avšak trvale jsme pozadu. Přicházejí noví a noví zákazníci. Nové a nové zakázky. Než se vzpamatujeme, už je zase konec roku. Zahraničních zákazníků, možná i díky zmíněnému Vancouveru, je čím dál tím víc. Čím dál více angličtiny. Když mi zvoní telefon, vždycky se osypu, protože vím, že v sedmi z deseti případů na mě začne někdo rychle mluvit anglicky v domnění, že hovoří s Angličanem. No, aspoň se procvičuji. Těch deset let bylo krátkých a krásných. Začali jsme s vybavením půjčovny za necelý milion korun. V současné době nám to dělá kolem sto padesáti milionů. Přitom prakticky nejsme zatíženi téměř žádnými úvěry. To mluví samo za sebe. Náš byznys běží.

Milena a Jaroslav Veselý

dostavbě za chodu totiž půjčovna kongresové techniky jede trvale na plný výkon. Jde o to, nějakým způsobem přežít.

Podařilo se. V době, kdy lidé budou číst náš rozhovor, bude už Rubeška po kolaudaci. A jak přežilo ProMoPro prvních deset let své existence, které slavíte, to ilustruje letošní ocenění „Nejlepší firma světa v oblasti aplikace kongresové techniky“, pro něž jste si s manželkou, paní Milenou Veselou, jeli do kanadského Vancouveru (viz třetí vydání letošního VŠudybylu, str. 8-9).

Váš byznys běží nejen proto, že máte odvahu a chuť neustále investovat do nejmodernější a nejmodernější techniky. Do robotických samonaváděcích kamer. Do největších a nejspičkovějších (a nejdražších) velkoplošných obrazovek v Česku. Do dvaatřicetikanalového, plně digitálního tlumočnického systému atd. atd., ale v první řadě do lidí. Do svých techniků, kteří kromě toho, že umí a mají vystupování, jsou oprávněni zabezpečovat specializované, přísně střežené akce. Také proto má ProMoPro čím dál více zakázek mimo Českou republiku. Ale co doma? Domníváte se, že se zlepšilo postavení Česka jako kongresové destinace?

Dá se říci, že se zlepšuje. Praha jako kongresová destinace jde nahoru. Ve světě má dobré jméno a ve shodě s vámi si troufám tvrdit, že svůj podíl na tom má i naše technika a lidé. Velkým problémem, který se daří překonávat, bylo, že se spousta lidí bála cestovat. Tisíce těch, kteří na kongres pouze jedou, tak ti se nebáli, ti by letěli všichni. Ale těch dvacet, kteří přednáší, tak ti se báli.

Nevýhodou Prahy je, že zde není kongresový sál pro víc než dva tisíce osm set lidí (v Kongresovém centru Praha). Kongresy pro deset tisíc až třicet tisíc lidí,

nesmíme rozmanitá a má spoustu dalších kongresových možností a prostor.

ProMoPro je schopno kongresovou technikou zabezpečit cokoliv nejen na území Prahy a v blízkém okolí, ale po celé České republice. Třeba i v romantickém prostředí odlehle hradní zříceniny. Dá se říci, že po deseti letech existence jsme schopni zabezpečit cokoliv. Je to otázka financí. Problém bývá v tom, že např. pro většinu objednatelů (zejména) velkých kongresů je Praha a okolí pořád Praha. Když takového člověka odvezete do Krkonoš, vrátí se z nich a řek-

výjezdu musíme kupovat karnety ATA, které jsou (v Česku) velmi drahé. Pokud chci dělat v Rakousku třikrát za měsíc, musím si třikrát koupit karnet. Ale Rakousko, když jede k mně, má karnet celoroční, a za pár korun. Může vyjet prakticky okamžitě. Pokud zahraničnímu zákazníkovi oznámím, že mu kvůli karnetu navýším o pět nebo deset tisíc rozpočet, řekne mi, že jsem se zbláznil a raději si vezme jinou firmu, která je sice o deset tisíc dražší, ale neúčtuje mu karnet.

Hovoříme spolu při příležitosti nastávající kolaudace

nového levého křídla Centra kongresové techniky Rubeška.

Když jsme Rubešku v roce 1996 kupovali, počítali jsme, že se časem rozvineme. Původně zde byly vinařské závody a tato část objektu, kterou od stavební firmy Konstruktiva přebíráme, byla už jakoby na dostavbu připravena. Byla jen otázka času, abychom se po první dostavbě a rekonstrukci trochu finančně vzpamatovali. Aby i banky uznaly, že natolik volně dýcháme, že si můžeme dovolit zatížit se dalším úvěrem. Já si myslím, že se nám to povedlo. Hlavně dostat peníze z banky! Na dostavbu jsme měli šikovné firmy. Stavět jsme začali v únoru t.r. a 25. září bude kolaudace. To mluví za všechno. Vzhled objektu se mnohonásobně zvedl. Opět musím připomenout, že mezi našimi zákazníky začala dominovat zahraniční klientela. A ta chce navštívit člověka v kanceláři, protože první dojem si dělá podle toho, jak vypadá kancelář, sklady a zázemí firmy. Až potom ji zajímá, jaké jsme dělali akce. Myslím, že lidé, kteří znali starou Rubešku, se budou divit. Nyní je to impozantní budova, kde už vstup do areálu říká: „Tady sídlí firma, která něco umí!“

>> www.promopro.cz

kteří se po světě dělají, se tak u nás nemohou realizovat. No, představte si, že na několikadenní kongres přijede do Prahy třicet tisíc lidí a každý tu utratí čtyři tisíce dolarů. Ale není sál. Na sportovní stadion nebo do sportovní haly účastníci kongresu nepůjdou. Předpokládám, že pokud bude vybudována multifunkční hala a pokud ji bude možné inteligentně přestavět na kongresový sál pro deset tisíc nebo i třicet tisíc lidí, můžeme k nám dostat kongresy i takovýchto dimenzí.

Zatím hovoříte, jako že Praha a kongresová turistika rovná se téměř Česko, ale Česká republika je

ProMoPro

ne: „To je fajn. Máte v Praze Krkonoše.“ Prostě vzdálenost jsou pro ně o něčem jiném.

Dobře. Takže všude dobře, tak co doma?

Příští rok se nám otevře půlka Evropy. České firmy budou moci podnikat v Evropské unii. Do letošního roku jsme strašně omezováni tím, že při jakémkoliv

Hotel S.E.N. Steve's European Notion

Po delší době si opět povídáme s panem Bohumilem Šerákem, tentokrát v hotelu S.E.N. v Senohrabech, jehož je ředitelem. Záminkou ke zveřejnění rozhovoru mi je hlavní téma osmého vydání VŠudybylu, protože hotel S.E.N. je možné bezesporu označit také jako hotel kongresový. Pane řediteli, jaká byla vaše cesta až sem do tohoto extravagančně exkluzivního pětihvězdičkového hotelu, který dělá čest svému jménu?

Bohumil Šerák

Jaká? Dlouhá, protože se v hotelnictví pohybuji téměř odjakživa. V ředitelských pozicích pak přes hotel Atrium, hotelovou společnost SUZOP a Imperial Karlovy Vary. Hotel S.E.N. se mi vždycky velmi líbil. Nabídkou jeho majitelů jsem byl potěšen. Nastoupil jsem sem v říjnu 2002. Hotel S.E.N. je nesmírně inspirativní. Má své zvláštní kouzlo a specifiku. Rovněž jeho zahrada s bazénem, která má přes pět hektarů, připomíná zámek. Než jsem se poprvé v životě stal ředitelem hotelu, vedl jsem banketové oddělení a kongresové centrum, což byla má původní profesní specializace. Dodneška mám proto k této oblasti velmi blízko. V atraktivním prostředí hotelu S.E.N. se totiž dají pořádat, a také je pořádáme, nápadité pres-
tižní akce.

Hotel S.E.N. opravdu působí jako pohádkový zámek. Jako stvořený pro uzavřené akce a kongresy.

Hotel S.E.N. je velmi osobitý. Je překrásný vybavením i zařízením. Umožňuje vychutnat si pohodu. Naší doménou jsou firemní akce, kongresy a symposia. Spolupracujeme s řadou kongresových a incentívních agentur. Pro účastníky kongresových akcí, ale

i další klienty často zajišťujeme garden party. Velmi oblíbená jsou barbecue u bazénu s otevřeným krbem, které jsme schopni zajistit až pro dvě stě padesát lidí. Pochopitelně trvale dbáme na bezpečnost našich hostů. Disponujeme hlídáním parkovištěm pro sto padesát vozů a deseti garážemi pod vlastním uzamčením. Hotel S.E.N. zúročuje svoji polohu. Na Václavské náměstí je to osmadvacet kilometrů. Jsme a nejsme v Praze. Také proto, kromě toho, že nabízíme atraktiv-

ní prostředí a ucelený program, se organizátorům daří zajistit, že účastníci jejich akcí jsou zpravidla po celý čas přítomni jednání.

Zmínil jste zahradní catering. Jak byste charakterizoval gastronomii hotelu S.E.N.?

Gastronomie zrovna tak jako ostatní služby hotelu S.E.N. svou úroveň odpovídá jeho pěti hvězdám. Ilustruje to skutečnost, že k nám velmi často na obědy a večere zajiždějí hosté z Prahy. Jsme pro ně hotelem a zároveň i pohostinným luxusním zámekým sídlem na cestě z Prahy do Brna nebo z Prahy do Českých Budějovic.

V hotelové a kongresové branži se pohybujete dlouhou dobu. Jak vnímáte momentální situaci

a trendy v oblasti kongresové turistiky v České republice?

Pokud by trendy v kongresové turistice v Česku kopírovaly vytíženost kongresových kapacit hotelu S.E.N., domnívám se, že by mohl být důvod ke střizlivému optimismu. Kongresový byznys je totiž nesmírně citlivý na spoustu faktorů. Zejména pak na mezinárodní situaci. Nicméně nejsem s to odhadnout, natož směřodatně monitorovat, jak se kongresová turistika rozvíjí na celém území České republiky. Domnívám se, že pozice Česka jako kongresové destinace posilují. Zejména díky úspěšné realizaci výročního zasedání Mezinárodního měnového fondu a po loňském listopadovém summitu NATO. Nasvědčuje tomu i fakt, že se u nás neustále staví nebo rozšiřují kongresová centra a konferenční kapacity. Pro velké hotely vyšší třídy je kongresové zázemí alfou a omegou rentability. Pro tzv. venkovské rekreační objekty rovněž. Všechna tato zařízení zejména v mimose-

Hotel S.E.N., romantický hotel v historizujícím zámeckém stylu s neopakovatelnou atmosférou, nejmodernějším vybavením a špičkovým servisem, byl již mnohokrát na scéně filmových, televizních a žurnalistických prezentací nových automobilů, módních kreací haute couture, nejvýznamnějších produktů. Jen čtvrt hodiny od centra hlavního města nacházejí klidné místo pro svá jednání špičky ekonomického a veřejného života. Hotel S.E.N. je tradičním místem soustředění fotbalových i hokejových reprezentantů. Klidným a diskretním zázemím pro mezinárodně uznávané umělce před jejich vystoupeními v Praze. V útulných patrových apartmánech, v empírové Francouzské restauraci či na bělostné vyhlídkové terase se sklenkou vína a vyhlídkou na panorama krajiny slavného českého malíře Josefa Lady tráví své sladké chvíle novomanželé. V Konferenčním centru diskutuje více než dvě stě specialistů na simultánně tlumočených mezinárodních sympozii a kongresech. Školí se obchodníci mezinárodních korporací. Své noblesní plesy pořádají významné společnosti. Swiss restaurant s otevřeným grilem nabízí pohostinství až sto osmdesáti lidem na firemních večírkách a prezentacích. Salonky bývají místem oslav po myslivčích lovech.

Hotel S.E.N. poskytuje luxusní ubytování ve dvoulůžkových pokojích, apartmánech nebo i turistické ubytování v hotelové depandanci. Nekuřácké pokoje i pokoj pro handicapované hosty. Prezidentské apartmá, které je skvostem hotelu S.E.N. Ze všech hotelových pokojů je výhled do údolí v pozadí s Ladovým hrusickým kostelíčkem a kopulemi ondřejovské hvězdárny. Výhledy lákají k procházkám i cyklistickým výletům v krásné krajině. K nedaleké řece Sázavě i ke dva kilometry vzdálenému muzeu Josefa Lady.

Hotel S.E.N. nabízí vynikající kuchyni. Z gastronomického hlediska doplňuje českou i mezinárodní haute cuisine vynikající nabídka domácích i světových vín z vyhlášených sklepů hotelu, pečlivě spravovaných a ošetřovaných sommelierem. Spěchajícím obchodníkům na cestách nabízí variace chutných denních menu za příjemné ceny.

Sport a relax neodmyslitelně patří k pobytu v hotelu S.E.N. Relaxovat je možné v rozměrném vnitřním bazénu. V létě je k dispozici venkovní olympijský 25m bazén. Sportovně založení hosté si hotel oblíbili také proto, že je tu k dispozici dobře vybavené fitness studio, sauna, solarium, squash, tenis, tréninková stěna, stolní tenis, lukostřelba, billiard, obří šachy, whirlpool a další sportovní a relaxační možnosti.

zonách těží z toho, že jsou obsazována účastníky seminářů, školení, kongresů, incentivních akcí apod.

Kongresový hotel je nejenom o vybavení, technickém zázemí, o samotném hotelu...

Ano, je o lidech, tedy o personálu, o místě, v němž se nachází. O nabídce fakultativních programů. Hotel S.E.N. má dobrou polohu i zasažení do krajiny. Naši hosté tak nabývají pocitu, že bydlí někde jinde než jenom v hotelu. Senohraby a jejich okolí jsou atraktivní nejen proto, že je odtud blízko do Prahy, na Konopiště, do Průhonice, Českého Šternberka, na ondřejovskou observatoř apod. Ale také proto, že je zde spousta zajímavých turistických stezek a cyklistických tras malebným Lado-vým krajem.

Hotel S.E.N. disponuje kvalitně vybaveným sportovním a relaxačním centrem. Velmi často bývá místem soustředění sportovních týmů°

Kromě dvou bazénů (jednoho venkovního a druhého vnitřního) jsou zde tenisové a squashové kurty. Zaměstnáváme maséry a sportovní instruktory. Spolupracujeme s golfovými kluby Tvoršovice, Konopiště, Štířín. Máme jízďárnu. Navázali jsme spolupráci s leteckou školou mnohonásobného mistra světa v akrobatickém létání Jiřího Jirmuse v Benešově. Díky tomu řadu našich hostů tvoří účastníci pilotních a parašutistických kursů.

Co se týče soustředění sportovců, naposledy jsme zde měli fotbalovou Spartu před jejím pohárovým zápasem. Své vítězství v hokejové extralize u nás slavila Slavie. Ostatně, pravidelně v létě v za-

hradě u bazénu pořádáme „Hokejky roku“, což je setkání hokejistů staré i nové gardy jednou za rok. V hotelu S.E.N. se tak setkávají legendy československého hokeje s mladšími legendami. Je zde takové hezké odpoledne s programem, soutěžemi. Letos byl v tenisu nejúspěšnější Jožo Golonka.

>> www.hotelsen.cz

Hotel Zvíkov podeváté

Při příležitosti setkání ZVVZ Milevsko s obchodními partnery 29. srpna v hotelu Zvíkov ve Zvíkovském Podhradí jsem o rozhovor požádal prezidenta Svazu průmyslu a dopravy České republiky Ing. Stanislava Kázeckého, CSc. Pane inženýre, kromě tradiční firemní akce jde dnes i o vaši rozlučku se ZVVZ. Odcházíte z funkce generálního ředitele, v níž vás střídá Ing. Miroslav Knot.

V ZVVZ dělám jednatřicet let, z toho posledních té-

s konkurencí, což do roku 1989 prakticky neexistovalo. Po roce 1990 jsme převrátili trend vývozu – nejen proto, že před tímto rokem jsme vyváželi pouze asi patnáct procent produkce, ale i orientaci z východních trhů na západní. ZVVZ dnes vyvází 74 % ročního obrátu. Spolupracujeme s americkými firmami, které patří k našim největším odběratelům. To kdyby mi někdo v roce 1990, kdy jsem přebíral funkci generálního ředitele, řekl, tak bych si myslel, že je snílek. ZVVZ prošlo složitým, nicméně úspěšným obdobím. Nikdy, ani jeden z těch roků, co jsem byl v čele podniku, jsme nebyli ve ztrátě. Firma je v dobré kondici a já jsem s tím obdobím spokojený. Může následovat otázka, proč tedy odcházím? V zásadě jsou dva důvody. Jeden, že jsem přesvědčen, že třináct let na stejné pozici není dobré ani pro firmu ani pro člověka, protože sklouzává do stereotypů. Trpí provozní slepotou a nechce se mu jít do zásadnějších změn – pokud firma funguje. (Samozřejmě, kdyby nefungovala, byl by k nim donucen.) To by mohl být prvek stagnace, a to já bych nerad. ZVVZ sídlí ve městě o zhruba deseti tisících obyvatel. Zaměstnává více než jedenáct set lidí. Jakýkoliv otřes ZVVZ by byl otřesem i pro Milevsko. Druhý důvod je, že vykonávám funkci prezidenta Svazu průmyslu a dopravy České republiky a že v letošním roce mi k tomu přibyla funkce předsedy dozorčí rady ČEZ, a.s. – prioritního pod-

na další pak také, právě zde. To, že jsme v hotelu Zvíkov podeváté, je jednoznačným důkazem, že jsme absolutně spokojeni. Já, mí kolegové i naši partneři se sem velice rádi vracíme. Služby, které hotelový personál pod vedením pana ředitele Žydky zajišťuje, jsou špičkové. Je zde příjemné, romantické prostředí. Pokud bych si mohl dovolit i cosi ryze osobního, pak konstatování, že jsem se v tomto hotelu před jednatřiceti lety ženil. To ale na to, že jsme tady, nemělo rozhodující vliv.

Všudebyl i Liga pro cestovní ruch, jejíž mám být čestným členem i mé aktivity při Hospodářské komoře hl.m. Prahy jsou zejména o tom, jak dostávat díky dispozicím Česka peníze do české ekonomiky. Jak ale vy vnímáte cestovní ruch?

Na cestovní ruch se dá dívat z několika pohledů. Jeden je pohled uživatele jeho služeb. Ať v oblasti volného času, nebo ve sféře business travel, protože díky aktivitám ZVVZ v zahraničí je nutné hodně cestovat. Řekl bych, že dokáží posoudit úroveň hotelů od USA přes Evropu až po asijské země. Co se týče dovolených, cestování patří mezi mé koníčky. Preferuji

Prezident Svazu průmyslu a dopravy České republiky Stanislav Kázecký (uprostřed), společně s generálním ředitelem ZVVZ Milevsko Miroslavem Knotem (napravo) vítají paní Livii Klausovou.

měř třináct let ve funkci generálního ředitele a sedm ve funkci předsedy představenstva akciové společnosti. Prakticky celý můj produktivní život je spojen s touto firmou a s Milevskem. Jsem velice rád, že se mi dostalo té cti, abych ji vedl v období, které zřejmě v její pětadesátileté historii patřilo k nejsložitějším. Prošli jsme privatizací. Změnili několikrát majoritního vlastníka. Začali se střetávat

niku v tomto státě. Souběh těchto tří funkcí nedává příležitost, abych se jim věnoval tak, jak jsem zvyklý.

Proč si akciová společnost ZVVZ již podeváté vybrala za místo setkání s obchodními partnery hotel Zvíkov ve Zvíkovském Podhradí?

První setkání jsme dělali, a všech-

poznávací cesty. Druhá věc je pohled ekonoma – reprezentanta světa byznysu. Z pohledu České republiky je cestovní ruch jedním z nejzajímavějších a neefektivnějších odvětví. Rovněž osobní konfrontace zejména zahraničních turistů s českou realitou – její poznávání – je z hlediska všech ostatních odvětví pozitivní. Pokud je zde někdo spokojen jako turista, jistě k nám rád pojede jako byznysmen či investor. Cestovní ruch je proto oblast, kterou je třeba podporovat v zájmu nás všech.

>> www.spcr.cz

>> www.zvvz.cz

Hotel *** Zvíkov
Zvíkovské Podhradí, 397 01 Písek
Tel.: 382 285 659, 382 285 664
Fax: 382 285 655,
e-mail: recepce@hotelzvikov.cz

www.hotelzvikov.cz

Hotel Zvíkov nejen kongresový

V hotelu Zvíkov ve Zvíkovském Podhradí se již tradičně koncem léta setkávají obchodní partneři ZVZ a.s. Milevsko. Pořadatele i významné hosty přivádějí každoročně na stejné místo nejenom půvabné přírodní scenérie umocněné soutokem Vltavy s Otavou, ale i příjemné prostředí zvíkovského hotelu. Protože hlavním tématem osmého vydání letošního VŠudybylu je

konferenční a kongresová turistika, požádal jsem při této příležitosti o krátké vyjádření ředitele hotelu Zvíkov Ing. Žydky, který je zároveň viceprezidentem Asociace kuchařů a cukrářů České republiky.

Hotel Zvíkov je největším ubytovacím a stravovacím zařízením na březích Orlického jezera. Jak již bylo předesláno, stojí v malebné krajině s řadou snadno dostupných historických památek. Samozřejmě dominantními jsou hrad Zvíkov a zámek Orlík. V letní sezoně (červenec – srpen) se zaměřujeme na týdenní rodinné pobyty. Ostatní část roku se orientujeme na kongresové, firemní a společenské akce včetně zajišťování cateringu i doprovodných programů mimo areál hotelu. Nabízíme svým hostům venkovní terasu (kapacita cca 150 osob) s vyhříváním bazénem, možnostmi barbecue a vinárnu (50 osob). Pro konference máme k dispozici tři sály s kapacitou od 5 do 100 osob. Neustále inovujeme a rozšiřujeme doprovodné programy. V nabídce si můžete vybrat koncerty, divadlo malých forem, střelbu z kuší, projížďku lodí i na koni a řadu sportovních aktivit (kola, tenis, paintball®). Trvale investujeme do technického vybavení kongresových místností.

>> www.hotelzvikov.cz

Ředitel hotelu Zvíkov Jindřich Žydek vítá v manželku prezidenta České republiky paní Livii Klausovou.

Radio Praha společník na cesty

Víte o tom, že když cestujete po Evropě nebo i mimo ni, můžete zůstat v kontaktu s děním doma prostřednictvím Českého rozhlasu? Součástí veřejnoprávního rozhlasu je i stanice Radio Praha, která každý den vysílá na krátkých vlnách do celého světa zpravodajství v šesti jazycích: češtině, angličtině, němčině, francouzštině, španělštině a ruštině. Jediné, co potřebujete, je rozhlasový přijímač s možností příjmu krátkých vln (SW – short waves). Poslech sice není tak kvalitní jako v pásmu AM nebo FM, ale k udržení obrazu o tom, co se děje v rodném Česku, stačí. Vysílací časy a frekvence je možné získat na webu Radia Praha www.radio.cz nebo stačí požádat o leták na adrese Radia Praha, Vinohradská 12, Praha 2, telefon 221 552 900.

Internet

Když už byla řeč o webu, sluší se dodat, že vysílání

Miroslav Krupička

je v textové i zvukové podobě k dispozici i na internetu na zmíněné adrese www.radio.cz. Vysílání ve všech jazycích je možné spustit ve formátech RealAudio a MP3, a to živě i ze záznamu. Můžete si také v kterémkoli jazyce nechat posílat zdarma zprávy e-mailem. To se může hodit, když pobýváte dlouho v zahraničí, máte přístup k internetu a nechcete trávit dlouhé minuty brouzdáním po různých informačních serverech.

Trocha historie

Posláním Radia Praha je vyváženě informovat o dění v České republice (rozuměj v české politice, kultuře, sportu atd.), skládat co nejvěrnější obraz naší každodennosti. A věřte, že je docela pestrá. Pestrá je i sama historie Radia Praha. Vzniklo jako součást společnosti Radiojournal v roce 1936, kdy do Československa vysílaly svou propagandu na rozhlasových vlnách ze západu Německo a z východu Rusko. Společnost Radiojournal, v níž měl hlavní podíl stát, se rozhodla odpovědět vytvořením svého krátkovlnného vysílání, jehož součástí byly zprávy v hlavních světových jazycích, československá kultura a hudba. V prosinci 1937 pronesli na krátkých vlnách své mírové poselství světa František Křižík a Karel Čapek. Odpověděli na něj Albert Einstein a Rábíndranáth Thákur. Za války i v dobách komunismu sloužilo krátkovlnné vysílání dočasným mocipánům a k svému původnímu poslání se vrátilo až po sametové revoluci.

Radio Praha a cestovní ruch

Dá se říci, že dnes je Radio Praha jednou z institucí vedle např. Českých center nebo Centrálů cestovního ruchu, které pomáhají vytvářet image České republiky v zahraničí. Už jen tím, že informuje o současnosti takové, jaká je. Samozřejmě, že plní i roli osvětovou třeba v oblasti cestovního ruchu. Vysílání ve všech jazycích obsahuje „cestovatelské“ rubriky, v nichž pro posluchače mapujeme regionální památky Česka, od notoricky známých po zapadlé. Od ničivých loňských povodní prakticky dodnes Radio Praha informuje o postupu oprav a opětovném zpřístupňování poškozených památek.

Vysílání pro cizince v Česku

Existují i další projekty, s kterými vás chceme v budoucnu na stránkách Všudybyla seznámit. Jedním z nich je vysílání pro cizince v České republice. Vzniklo v loňském roce a funguje na středovlnných frekvencích 1233 kHz a 1287 kHz každý den od 12.10 do 14 hodin a od 19.30 do 20.30 hodin. Vysílá se v angličtině, němčině, francouzštině, španělštině a ruštině a je určeno turistům i cizincům, kteří žijí na našem území déle a s češtinou jsou na šíru. Vysílání si můžete vyzkoušet naladit i vy a ověřit si své znalosti cizích jazyků!

Miroslav Krupička – ředitel Radia Praha

>> www.radio.cz

your guide to entertainment

new

Grand Prix F1

VSTUPENKY - PACKAGES

NHL, NBA...

a mnohem více

kontaktujte oficiálního zástupce Keith Prowse ČR:
IFB Bohemia, a.s.
www.keithprowse.cz, prague@keithprowse.com

new

UK Premier League

Přerov městem kongresů

Jindřich Valouch

Při příležitosti koktejlu party a IV. ročníku turnaje v GreenGolfu JANA CUP 2003, který se konal 10. září, jsem o rozhovor požádal starostu města Přerova pana Jindřicha Valoucha. Pane starosto, také díky aktivitám hotelu Jana je možné nazvat Přerov nejen městem Jana Amose Komenského, ale i městem kongresovým.

Pro tento segment trhu máme u nás v Přerově velmi dobré podmínky. Čtyřhvězdičkový hotel Jana je jedním z nejlépe vybavených kongresových hotelů takovéto ubytovací kapacity v Olomouckém kraji. Jeho atraktivitu umocňuje bezprostřední sousedství s tenisovým areálem. V Přerově i v jeho blízkém okolí je řada možností dalšího sportovního a kulturního

vyžití. Je dobře, že hotel Jana umí oslovovat firmy a podnikatele včetně organizátorů kongresových akcí. Cestovní ruch, jehož významnou součástí tvoří oblast kongresové turistiky, je totiž odvětvím významně podporujícím ekonomiku, kulturní i společenský život města.

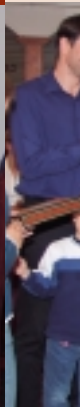
Kongresová turistika je i o podnikatelských aktivitách mimo cestovní ruch.

Přerov je městem, v němž působil Jan Amos Komenský. Svou zeměpisnou polohou je křižovatkou cest a srdcem Moravy. V současné době má přes osmačtyřicet tisíc obyvatel.

Původní sídelní útvar na území dnešního Přerova se nacházel na pravém břehu řeky Bečvy v Přeremosti. Archeologické výzkumy zde odhalily rozsáhlé sídliště lovců mamutů z doby před pětadvaceti tisíci lety. Práva královského města Přerovu udělil Přemysl Otakar II. roku 1256. Vrcholného rozvoje se Přerovu dostalo za Pernštejnů, kterým byl dán roku 1487 dědičný držení a stal se tak městem poddaným.

Došlo ke kolonizaci návrší kolem hradu novými osadníky, mezi nimiž byli zastoupeni členové jednoty bratrské. Jejich zásluhou se Přerov stal v 16. století důležitým kulturním střediskem, sídlem biskupa jednoty bratrské a rovněž místem, kde působila významná bratrská škola. Roku 1523 se v Přerově narodil Jan Blahoslav, autor spisu Gramatika česká. Na zdejší bratrské škole se v letech 1608–1611 učil Jan Amos Komenský a následně tu i v letech 1614–1618 působil jako učitel a pomocník biskupa Jana Láneckého.

Jsem velice rád, že pan Rausnitz rozvíjí své aktivity právě v Meoptě. Že do Přerovských strojíren vstoupil velký silný investor z Německa. Že České dráhy zlepšují naši dopravní dostupnost výstavbou koridoru. Že během tří čtyř let by měla do Přerova vést dálnice. Nyní bojujeme o to, aby v Přerově zůstalo letiště, které by mělo sloužit nejen armádě, ale i smíšenému provozu. Jak v minulém Všudybylu zmiňoval primátor Pardubic (str. 19), pokud už tady letiště je, bylo by strategickou chybou je neudržet, protože je významným faktorem napomáhajícím přílivu podnikatelských investic. Všechny dopravní systémy, které se u nás spojují, jsou významné nejen pro Přerov, ale pro celý Olomoucký a Zlínský kraj.

Kongresová turistika je do značné míry o podpoře politiků. V zemi, která o sobě vysílá záporné signály, jejíž politici se chovají jako slon v porcelánu, se mnoho prestižních kongresů nekoná.

Každý z politiků, ať na nejvyšší nebo místní úrovni, by si měl uvědomit základní věc, a to, že zastávání veřejné funkce je službou obyvatelům. Že je o plnění předvolebních programů. Pochopitelně, plnění drtivé převahy předvolebních slibů stojí a padá s ekonomikou. A kde na to vzít? Pokud politik uvažuje pouze komu vzít, je to vždycky špatně. Dobrý politik by měl uvažovat, jak vytvořit předpoklady, aby ekonomika jeho města, kraje nebo státu měla pozitivní dynamiku. Právě v tomto může kongresová turistika a odvětví cestovního ruchu (zejména domácího a příjezdového) sehrávat pozitivní roli. Cestovní ruch je totiž jediným hospodářským odvětvím, které umí generovat spotřebitele nad rámec stávající populace. A pro mne, jako starostu Přerova, je opravdu důležité, jak z hlediska vytváření a stability pracovních příležitostí, tak z hlediska obecně ekonomického a příjmů pro město, jak velké útraty se na území města realizují. Zda jsou tvořeny pouze výdaji místních necelých padesáti tisíc obyvatel, nebo zda naše město a jeho ekonomiku svými útratami podporují tisíce turistů a kongresových hostů.

>> www.mu-prerov.cz
>> www.hotel-jana.cz

3. mezinárodní vědecká konference „Nové trendy v dopravě a spojiích“

Trvale udržitelná mobilita osob a věcí je nutným atributem plnění požadavků Listiny základních práv a svobod i požadavků svobodného obchodu. Dopravní obslužnost republiky, respektive optimální podpora udržitelného rozvoje přiměřeným dotvářením dopravního systému je proto trvalým ekonomickým i politickým úkolem. Ve dnech 11. a 12. září Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera, pořádala 3. mezinárodní vědeckou konferenci s názvem „Nové trendy v dopravě a spojiích“. Při té příležitosti jsem o krátký rozhovor požádal předsedu jejího organizačního výboru proděkana Dopravní fakulty Jana Pernera Ing. Alexandra Chlaně, Ph.D. Pane proděkane, jak dlouho dopředu jste 3. mezinárodní vědeckou konferenci připravovali?

Předchozí konference proběhla v roce 1999. Právy na tuto, třetí, začaly v podstatě ihned po jejím skončení. Zorganizovat mezinárodní vědeckou konferenci není nikdy jednoduché. Naše univerzita však disponuje týmem lidí, kteří mají s pořádáním takovýchto akcí řadu zkušeností. Samotné organizační zajišťování a rozesílání prvních pozvánek začalo v lednu tohoto roku.

Podtitul „Nové trendy v dopravě a spojiích“ určitě také ovlivnil výběr možných účastníků.

Samozřejmě. Účastníky byli lidé, kteří pracují v ob-

lasti dopravy, v dopravních firmách a společnostech, vysokých školách, výzkumných ústavech či v orgánech státní správy i samosprávy. S úvodním slovem vystoupil náměstek ministra dopravy Vojtěch Kocourek, dále např. hejtman Pardubického kraje Roman Línek, generální ředitel Českých drah Petr Kousal a další osobnosti. Jejich účast byla významná nejen ze společenského hlediska, ale také jako zpětná vazba pro uvádění poznatků a odborných stanovisek do praxe.

Takže výsledkem konference budou kroky ke zlepšování dopravní obslužnosti?

To, že na vědecké konferenci zazní názory, že se hovoří o úkolech, které v dopravě jsou, o problémech

demická půda může nějakou roli sehrávat jen těžko. Účelem této konference bylo poukázat na stávající problémy a úkoly dopravy, pojmenovat je a zároveň říci, jak by měly být řešeny. To vše v souladu s trendy současného vývoje, který jednoznačně v rámci integračních procesů směřuje k přibližování české dopravy evropské dopravě. Zejména na bázi intermodality a interoperability. Čtvrtou vědeckou konferenci plánujeme s největší pravděpodobností na rok 2005.

>> www.upce.cz

a jak by se měly řešit, ještě neznámá, že budou v dohledné době řešeny. Odborná veřejnost řekne, jaký je stav a co a jak by se mělo dělat. Úkolem kompetentních lidí pak ale je, aby našli vůli a prostředky prosazovat řešení.

Takže až v první řadě jde o politiku a o peníze?

Po každé takovéto odborné diskusi zpravidla následuje diskuse politická a po ní, kde na to vzít. Z původního velmi dobrého záměru tak zůstane to, co je takzvaně reálné. Zde už ale aka-

Kongresový a business hotel Voroněž Brno se nachází v těsné blízkosti brněnského výstaviště, pár minut od centra. Disponuje klimatizovanými prostory pro konání konferencí, banketů, prezentaci produktů, incentivní turistiku a další příležitosti až pro osm set hostů. Koktejly a recepcie je schopen zajistit až pro jeden tisíc pět set hostů. Kapacitní možnosti a technické vybavení poskytují pořadatelům záruku stoprocentní úspěšnosti akcí. Skvělé podmínky ve spojení s ubytováním až devíti set osob pod jednou střechou zefektivňují využití jednacího času.

Kongresový a business hotel Voroněž Brno se značnou měrou podílel na zajištění realizace festivalu „Brno – město uprostřed Evropy“, o němž informovalo osmé vydání Všudybylu (str. 17). Kongresové centrum hotelu Voroněž nabízí jedinečnou možnost prezentací, konferencí, sympozií a kongresů, ale i společenských akcí, ale nejen proto jsem si v souvislosti s hlavním tématem dovolil o rozhovor požádat jeho

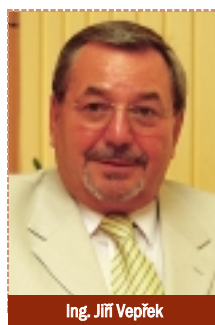

generálního ředitele Ing. Jiřího Vepřeka. Pane řediteli, je možné konstatovat, že základem úspěchu jednotlivých hotelů je dodržování standardů největšího hotelového řetězce v České republice OREA Hotels. Společný marketing, efektivní systém prodeje a kapacita více než šest tisíc lůžek umožňuje dosahovat výsledků srovnatelných s mezinárodními hotelovými řetězci. Svědčí o tom nejen ekonomické výsledky řetězce, jehož součástí je i řada franšizantů, ale i fakt, že se firma OREA spol. s r.o. každoročně umísťuje v „Českých 100 nejlepších“. Dodržování standardů renomovaného hotelového řetězce a kvalita poskytovaných služeb, to jsou jistě významné a bezesporu určující aspekty na cestě k úspěchu. Je možné ještě něčím doplnit argumentaci, jak si v brněnském hotelu udržet stálou klientelu?

Pochopitelně, vše je o lidech. Zvláště v oblasti služeb. Je třeba jít s dobou. Připravovat hostům nové a nové věci. Z toho důvodu u nás také průběžně dochází k inovacím interiérů a dovybavování hotelu Voroněž moderními technologiemi. Jak minulý Všudybyl

Přístup, který se zúročuje

informoval, nedávno jsme naše kongresové možnosti rozšířili o nový konferenční sál s kapacitou sto padesát míst při divadelní úpravě a salonek Delta, v této konfiguraci s kapacitou pětatřicet míst. Nový konferenční sál bezesporu přispěl k posílení zájmu o pořádání kongresových akcí právě v našem hotelu. Pochopitelně, tím nekončíme. Spíše naopak. Zahájili jsme další etapu rozvoje hotelu, tak abychom v porovnání s okolní konkurencí dosahovali co nejpriznivějšího poměru cena / kvalita.

Ing. Jiří Vepřek

Jak se podle vás vyvíjí kongresový byznys v Brně?

Na poptávce po kongresových službách se podílí v podstatě téměř všechny oblasti života, a to i na území statutárního města Brna. Podnikání, věda, spolková činnost atd. U firem, institucí a sdružení je možné vysledovat stoupající zájem o využívání platformy kongresového charakteru k upevňování vazeb, navazování kontaktů, výměně informací, komunikaci a k motivaci. Vzdor rychle se rozvíjejícím informačním a komunikačním technologiím nejen že neustává, ale spíše sílí potřeba živě se potkávat. Od firemních seminářů, valných hromad, zasedání, přes vědecká symposia až třeba po vrcholná setkání představitelů států. To, aby Brno upevňovalo pozici kongresové destinace, ovlivňuje mnoho aspektů. Kromě celkového image Česka zejména pak to, jak město sebe samo prosazuje v konkurenci dalších kongresových měst. Pochopitelně k základním věcem patří, jakou disponuje infrastrukturou cestovního ruchu. Jaká je v něm

bezpečnostní situace. Jaké atraktivity se nacházejí v jeho okolí. Jaké nabízí doprovodné programy a možnosti trávení volného času. Brno má dobrou polohu, a to i ve vztahu k okolním zemím, jako je Slovensko, Rakousko a Polsko. Má kvalitní infrastrukturu a díky dálnici a mezinárodnímu letišti i dobrou dopravní dostupnost. Má bohatou a zajímavou historii. Ale takovýto základem v té či oné podobě a míře disponuje řada dalších měst.

U Brna je určitě možné těžit z toho, že je místem (jak řekl pan Miroslav Donutil), v němž se pořádá něco důležitého. Kde se koná spousta zajímavých akcí, např. prestižní mezinárodní letecký festival CIAF (letos poprvé) nebo ve Všudybylu zmiňovaná mezinárodní přehlídka ohňostrojů „Ignis Brunensis“, a to nehovořím o „Velké ceně“ nebo o veletržním kalendáři. Může také těžit z toho, že je díky německému architektovi Miesi van der Rohe a manželům Fritzovi a Gretě Tugendhatovým městem figurujícím na seznamu UNESCO, které investuje do svých památek, jako jsou spolu s jejich vilou Tugendhat hrad Špilberk a historické centrum. Že se v jeho blízkém okolí nachází jedinečný Moravský kras apod. Ale to vše by bylo málo. Těžit, to znamená prodávat, a prodávat znamená nabízet, vědět o možnostech daného trhu. O tom, že se to statutárnímu městu Brno a Jihomoravskému kraji postupně daří, svědčí stoupající zájem o pořádání kongresových akcí, což se velmi pozitivně odráží i ve vytěžování kapacit hotelu Voroněž.

>> www.voronez.cz
>> www.oreahotels.cz

Tři vejce do skla v Richmondu

Takže to berte spíše jako řečnickou otázku.

Byla to náhoda. Podnikal jsem v telekomunikacích a přitom cestoval po celé republice. Jeden známý mi ukázal Parkhotel Richmond s tím, že by byla určitá šance jej koupit. To se posléze akciové společnosti Richmond podařilo. Hotel byl v trudném stavu. Investice do jeho rekonstrukce a rozšíření byly nutné, přičemž se podařilo, že svým duchem zůstal ve třicátých letech minulého století.

Park kolem Parkhotelu Richmond má deset hektarů, z nichž tři a půl patří nám a zbytek městu. Když jsem do parku vstoupil poprvé, kvetla zde spousta azalek a rododendronů. Nádherný anglický park s jezírky – údajně největší v západních Čechách. V současné době již uchrvacuje také hosty Parkhotelu Richmond. Lázeňské pobyty nejsou jen o pití minerální vody a balneoprocedurách, ale také o sepečít s přírodou, jež přináší vyrovnanost a klid duše. A právě to náš park dokáže.

Z Parkhotelu Richmond se nám podařilo vybudovat hotel se sto padesáti lůžky a kompletním balenoprovozem. Nejen již druhý ročník „Tři vejce do skla“, ale pořádáme zde i řadu dalších společenských akcí. Součástí hotelu je nádherný společenský sál a terasa, s níž jej lze propojit. Je zde prostor pro tři sta padesát lidí. Na Richmondu je hezké, že se setkáváte s lidmi, kteří tu jsou mnohokrát opakovaně. Někteří po více než sedmdesáté.

Když se např. zeptáte paní Stocker z Berlína, pravděpodobně vám řekne, že se zde cítí lépe než doma. S mnoha hosty se znám osobně a rád se s nimi pokaždé přivítám.

Akciová společnost Richmond vlastní i pražský hotel Čertovka.

Na jaře jsem v Karlových Varech potkal Vlastu Buriana. Předseda představenstva akciové společnosti Richmond Ing. Stanislav Matoušek mne totiž pozval na přátelské setkání nazvané „Tři vejce do skla v Richmondu podruhé“. Po nějaké době se opět setkáváme, abychom si mj. popovídali o vztahu krále komiků k Parkhotelu Richmond.

Vlasta Burian zde točil několik filmů, z nichž se do všeobecného povědomí snad nejvíce zapsala „Tři vejce do skla“. To nás inspirovalo

k tomu, udělat pro obchodní partnery párty v tomto stylu. Při vstupu se podávala křepelčí vejce a součástí jedlé dekorace byla i tři pštrosi. Coby představitel Vlasty Buriana tu exceloval herec pardubického divadla pan Pavel Kopecký, který nejenže dokázal dokonale zahrát i hlasově imitovat Vlastu Buriana, ale je mu i velmi podobný.

Ano, svým perfektním výkonem přispěl k výborné atmosféře.

Proč jste se rozhodl investovat zrovna v Karlových Varech a do Parkhotelu Richmond, je mi jasné, zejména poté, co jsem se prošel objektem a vaším rozlehlým anglickým parkem.

Z mlýna Park Schönbrunn

Parkhotel Richmond s parkovým areálem je státem chráněnou památkou. Kolem roku 1830 byl na jeho místě mlýn, v němž si lázeňští hosté mohli koupit občerstvení. Z něho později vznikla výletní kavárna Park Schönbrunn. Od konce 19. století ji vlastnil Anton Leger, který ji v roce 1925 prodal Aloisovi Kleinovi.

Richmond Park Hotel

Alois Klein kavárnu přestavěl na hotel, přejmenoval na Richmond Park Hotel. V letech 1932–1933 jej nechal přestavět a vybavit komfortním zařízením. Autorem projektu byl německý architekt Paul Schafuss. V té době byl Richmond Park Hotel nejluxusnější a technicky nejmodernějším hotelem v Karlových Varech.

Richmondský park

byl pozoruhodností Karlových Varů. Včetně lesních partií měl rozlohu 72 000 m² a dodnes fascinuje romantickými zákoutími. Prochází jím čtyři kilometry promenádních cest a dotváří bohatá sochařská a květinová výzdoba, vodní plochy, potůčky a vodopády. Uprostřed této scenérie je situována budova hotelu, kterou tvoří příčný a podélný trakt. Čtyřpodlažní hlavní průčelí zvyrazňuje nízký klasicistní tympanon a balustráda. Dům zdobí štukové motivy mušlí, volut, pilastrů s mušlemi a ovocnými festony.

Jelen v životní velikosti

Hlavní přístupová cesta k objektu prochází stylizovanou branou z umělého kamene, kterou tvoří putti s vázami, květinovými festony a ozdobnými svítilny. Tento motiv se opakuje také po obou stranách mostu přes řeku Teplou. Autorem sochařské výzdoby je údajně vídeňský sochař profesor Bormann. Ve stráni nad hotelem stojí bronzová socha jelena v životní velikosti. Traduje se, že pochází ze sbírky karlovarského mecenáše a podivína barona Augusta von Litzow.

„Melody Boys“ R. A. Dvorského

Během léta se tu konávaly vyhlášené richmondské taneční čaje o páté, na nichž mj. hrávali i „Melody Boys“ R. A. Dvorského. Před druhou světovou válkou zde pracovalo 12 kuchařů, 16 číšníků a 30 servírek. O zahradu a park se staralo 11 zahradníků.

Osobnosti z celého světa

Častými hosty zde byli příslušníci české šlechty, průmyslníci jako Karel Škoda, Oswald Thuna, hudební skladatel Rudolf Friml aj. Z německé honorace např. major Hindenburg.

Dochovaný seznam hostů z dvacátých let uvádí stovky vlivných lidí z celého světa.

Kinematografie

Atraktivní prostředí Richmondu často vyhledávali naši i zahraniční filmaři. Jeho exteriéry a interiéry se uplatnily i v roce 1937 ve filmu režiséra Martina Fryče „Tři vejce do skla“, v němž exceloval Vlasta Burian.

Štěpánčin pramen

Již v 18. století byly na pozemku parku známy vývěry vřídelní vody. Koncem minulého století zde byla vyhloubena studna. Zachytila pramen, který byl nazván podle rakouské arcivévodkyně Štěpánky. V roce 1989 byl nad ním postaven altánek, který nese jméno původního majitele Richmondu Aloise Kleina.

Japonská meditační zahrada

V témže roce byla podle návrhů významného japonského zahradního architekta Kanji Nomury v blízkosti Štěpánčina pramene postavena unikátní japonská meditační zahrada. Symbolizuje principy jin a jang.

Přestaňme hřímat o budování kapitalismu v Čechách. Znáte tu anekdotu, jak zajíček utíká před lovcí? Doběhne k rozvodněnému potoku a je celý zoufalý, protože jej nedokáže přeskočit. Z větve borovice na něj volá veverka: „Zajíček, pokud popoběhneš o deset metrů proti proudu, pořádně se rozběhneš a odrazíš, musíš to přeskočit.“ Zajíček tam dohopká a vyděšeně volá na veverku: „To nepřeskočím. Je to příliš široké.“ „Jasně, že přeskočíš,“ oduší veverka,

PARKHOTEL RICHMOND

★★★★
KARLOVY VARY

Ano, máme hotýlek v těsné blízkosti Karlova mostu. Ke koupi jsme se rozhodli, protože mnoho z našich klientů chce během svého karlovarského pobytu navštívit Prahu. Málokdy se nám ale v sezoně v centru Prahy podařilo sehnat odpovídající ubytování. Proto vznikl tento nápad. Hotýlek je příjemný a i on již má svou věrnou klientelu.

Proč jste se rozhodl podnikat v cestovním ruchu?

Protože je to dobrý, i když tvrdý byznys. Bohužel, mnoho lidí v Česku si neuvědomuje, jak výrazně přispívá k úspěchům ekonomik řady států Evropské unie a svojí pasivitou či dokonce řadou nonsensů v oblasti státní propagace cestovního ruchu rozvoj cestovního ruchu brzdí. Přitom kulturní a přírodní potenciál, kterým Česko disponuje, je v Evropě natolik výjimečný, že cestovní ruch by u nás mohl být odvětvím přinášejícím finanční prostředky ze zahraničí v daleko významnějším rozsahu než doposud. Nehledě na to, že výrazně přispívá k sociální stabilitě, protože má potřebu obrovského množství pracovních sil a vytváří velké množství podnikatelských příležitostí.

Ing. Stanislav Matoušek, předseda představenstva akciové společnosti Richmond (nalevo), pan Pavel Kopecký, člen Východočeského divadla Pardubice (napravo).

„jen se musíš hodně, ale opravdu hodně odrazit.“ Za rachotu výstřelů a sílicího štěkotu psů se zjančený zajíček rozbíhá, odráží a skáče. Nedoskočil. Veverka sleduje jak jej kalná voda mele mezi větvemi a balvanů a povzdechne: „Málo platné, my nahoře to tak hezky řídíme, a dole nám to vždycky po...“ Copak neznáte jednu ze základních posametověrevolučních pouček, že si cestovní ruch pomůže sám? Velmi často se jako aktivní pilot pohybujete hodně ale opravdu hodně nahoře. Jak vnímáte vztah letecké dopravy k cestovnímu ruchu?

Leteckou dopravu vnímám jako nejvýznamnější prostředek cestování. Karlovy Vary sice leží blízko hranic s Německem, takže k nám značná část hostů přijíždí auty, do Varů ale cestují lidé z celého světa. K nám např. i z Mongolska nebo Brazílie. Karlovarské letiště je pojítkem mezi globálním světem a světoznámými lázněmi. Význam Karlových Varů velmi posiluje to, že jsou k nám vedeny pravidelné letecké linky. Bez mezinárodního letiště by byl přínos Karlových Varů pro českou ekonomiku z hlediska generování plateb ze zahraničí podstatně nižší. Moc si proto přeji, aby co nejdříve došlo k dalšímu rozšíření našeho letiště, zejména pak k prodloužení startovací a přistávací dráhy, aby se mohlo stát běžným cílem dálkových spojů provozovaných velkokapacitními letadly.

>> www.richmond.cz

Přesto, že všechny cesty vedou do Říma

Původní budova Kongresového centra Praha, a.s. (KCP) byla

otevřena v roce 1981 jako Palác kultury a ve své době byla považována za

jedno z největších a nejmodernějších společenských a kulturních center tehdejší Evropy. V letech 1998–2000 prošla rozsáhlou rekonstrukcí.

Zároveň k ní byl přistaven víceúčelový objekt s rozsáhlými hotelovými a kancelářskými kapacitami.

V současnosti KCP disponuje 20 sálů s celkovou kapacitou 8200 míst, 40 salonky s další kapacitou 1000 míst a je schopno zajistit cateringové služby pro 7000 osob.

Rozhovor s generálním ředitelem Kongresového centra Praha, a.s. Ing. Františkem Duškem jsem zahájil připomenutím slov pana Greena z Walesu, který v předchozím vydání VŠUDYBYLU (str. 10–11) zmínil dva celosvětově významné kongresy – výroční zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky 2000 a pražský summit NATO 2002: „U těchto akcí se nachází přímé srovnání se zabezpečením průběhu obdobných kongresů v tzv. vyspělejších zemích. A mají se od vás i co učit.“

Jednání na nejvyšší úrovni, která proběhla v Kongresovém centru v rámci summitu NATO za účasti 23 prezidentů (včetně prezidenta USA George Bushe), 20 premiérů, 45 ministrů zahraničí a řady dalších významných politiků ze 46 zemí světa, se ještě nikdy na

Ing. František Dušek

území Česka a Slovenska neuskutečnila a zřejmě v dohledné době neuskuteční. Je přinejmenším škoda, že český národ nedocenil význam této události pro Prahu a Českou republiku nejen z hlediska politického, ale i kongresové turistiky. Summit NATO se konal v Česku mimo jiné i proto, že o dva roky dříve jsme úspěšně zvládli výroční zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky.

Česko, vzdor svým dispozicím, má do světové kongresové destinace daleko. Proč? Protože jsme se mnoha kroky vydali opačným směrem, a to i v klíčovém momentech, v nichž by stačil jeden krok směrem správným. Kongresová destinace, to není věc pouze podnikatelských subjektů nebo kongresových objektů, to je věc image státu. Kongresová turistika je byznys, a to strategický. Nejen pro svůj druhotný dopad, že se do země, v níž je kongres pořádán, sjíždějí směrnatní lidé z mnoha jiných zemí, což může být velmi významným krokem k tomu, aby si ji dlouhodobě oblíbili oni i tisíce těch, kteří je napodobují, ale i proto, že kongresový turista v dané zemi v době konání kongresu utrácí kolem 12 000 Kč denně. No, není v zájmu ekonomiky jiných států, a o to více kongresových destinací, aby se do Česka až tak moc nejezdilo? Je! A myslíte, že kvůli tomu v Česku potřebují najímat sabotéry? Nepotřebují!

O tomto tématu se mi těžko hovoří. Pamatuji jednoho náměstka primátora, který prohlásil, že Praha je sama o sobě tak krásná, že ji není třeba propagovat,

aby k nám turisté jezdili. S tím samozřejmě nemohu souhlasit. Jsou podobně nádherná města, jako např. Paříž nebo Řím, a přesto, že prý všechny cesty vedou do Říma, i zde se představitelé města snaží incomingovou turistiku podporovat, a zejména pak kongresovou turistiku, protože je zdrojem významných příjmů. Bylo by dobré se podívat, jakým způsobem tyto metropole fungují. Že disponují speciálními agenturami, které jsou ve vlastnictví města nebo v jejich majetkové spoluúčasti. A prostřednictvím těchto agentur se odvíjejí klíčové procesy propagace daných kongresových destinací, marketingu a obchodního lobbingu za účelem uspět v mezinárodních tendrech.

Parametry Kongresového centra jsou v zahraničí oceňovány významnými lidmi daleko více a veskrze pozitivněji než obdobně postavenými lidmi či řadovými občany u nás v Česku.

Bylo by bezesporu prospěšné, kdyby představitelé státu a naše politické špičky vyslechli názory účastníků

ků summitu NATO a zasedání Mezinárodního měnového fondu či účastníků dalších významných kongresů. Kongresové centrum se jim líbí nejen z hlediska praktických užitných vlastností, ale i po stránce architektonické, a to také proto, že stojí na ideálním a – z hlediska dopravní obslužnosti a bezpečnosti – strategickém místě. Podařilo se tu vybudovat zařízení, které momentálně generuje více než dvě stě milionů korun za rok.

Smůla je ale v tom, že z hlediska splácení třímilardového úvěru do roku 2007 a téměř tak velké částky na úrocích je to málo.

Kongresové centrum v Praze bylo prvním kongresovým objektem takového dimenzí na světě, které bylo dostavěno a rekonstruováno výhradně za vypůjčené peníze. Stát a město na rekonstrukci

Ano, lidé, kteří se v oboru pohybují, vědí, že kongresový byznys obvykle dozrává v jakémsi čtyřletém cyklu. Po svých předchůdcích jsem jako generální ředitel nepřevzal jedinou smlouvu na zajištění nějakého kongresu. V roce 2000 jsme akce začali získávat sami. Zatím vše nasvědčuje tomu, že rok 2004 by mohl být prvním rokem standardní čtyřleté etapy, kdy se bude zúročovat to, že Kongresové centrum pracuje ve standardním režimu. Dnes (začátkem září) máme potvrzené akce na příští rok téměř za 140 milionů korun, což je takřka jednou tolik, než jsme měli k témuž datu v roce

ci nepřispěly žádnými finančními prostředky v domnění, že úvěr bude splacen v této historicky krátké době. Nové představenstvo a orgány, které byly zvoleny do čela akciové společnosti, si daly za cíl udělat vše pro to, abychom nebyli závislí na pomoci zvenku. Tento objekt, což u obdobných zařízení ve světě vůbec není běžné, získává významné finanční prostředky z vlastní činnosti. Ovšem místo toho, aby se část těchto peněz investovala do dalšího rozvoje centra a vyplácení dividend, všechny prostředky jdou, vzhledem k tvrdým podmínkám splácení, bankám v rámci dluhové služby. V současné době proto prodáváme restrukturalizaci úvěru tak, abychom rozložením do delšího časového úseku byli schopni splatné částky každoročně pokrýt z vlastních zdrojů.

Získat právo pořádat kongres pro několik tisíc účastníků, tedy uspět v mezinárodním výběrovém řízení, vyžaduje (kromě perfektně zpracované nabídky, obchodně diplomatických schopností, součinnosti města či státu se subjektem, který pro danou destinaci o pořadatelské usiluje, a velké dávky štěstí) zejména čas.

2002. Domnívám se, že tato čísla dokazují skutečnost, že pražské Kongresové centrum dokáže obstát v tvrdé konkurenci zahraničních dotovaných kongresových center a prokazuje, že jeho zaměstnanci od výročního zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky udělali obrovský kus práce.

Pochopitelně jsou zde stále rezervy, a proto další cíl, který jsme si vytyčili, je racionálně snižovat náklady a reinvestovat uspořené peníze do technologií a vybavení, abychom udrželi krok s ostatními světově renomovanými kongresovými centry. Pokud bychom neinvestovali, můžeme opět (jako v roce 1998) za

dva tři roky stát před skutečností, že nejsme konkurenceschopní, a to by byla cesta do pekel.

Není tajemstvím, že podle územního plánu jsou v sousedství Kongresového centra volné stavební pozemky. Rádi bychom, aby na nich vyrostly další objekty, které svou funkcí umožní vytvořit ucelenější komplex a rozšířit činnost Kongresového centra Praha. Zahájení investice v režii privátního investora za jeden a půl až dvě miliardy korun očekáváme v roce 2006.

Kongresové centrum je centrem nejen kongresovým, ale i společenským.

Kongresové centrum je dnes koncipováno tak, aby sloužilo jako špičkové víceúčelové zařízení. Jsme velmi rádi, že se nám zde daří navyšovat objem kongresů. Zároveň však chceme sloužit i široké veřejnosti. Přestože z kultury, vzdělávací činnosti a sportovních akcí neplynou velké příjmy, snažíme se vyvíjet aktivity i v těchto oblastech. V letošním roce se organizačně podílíme na několika koncertních vystoupeních. V květnu zde před vyprodaným Kongresovým sálem vystoupil ruský armádní soubor písní a tanců Alexandrovci, koncem září přivítáme Petera Dvorského a v prosinci Evu Urbanovou. Před Vánocemi na naší scéně vystoupí i světznámý francouzský mím Marcel Marceau. Pokud se nám tyto akce podaří realizovat aspoň za náklady, budeme velmi spokojeni. Přáli bychom si, aby Pražané a návštěvníci hlavního města vnímali Kongresové centrum jako místo kulturního a společenského dění, a proto i na příští rok připravujeme několik zajímavých projektů, mj. týdenní hostování baletu Velkého divadla z Moskvy, který za svou existenci dosud v Česku ani v bývalém Československu nevystupoval.

>> www.kcp.cz

K O N G R E S O V É • C E N T R U M
P R A H A

Památky jsou jednou z priorit města

V sobotu 6. září jsem navštívil Prachaticce a o rozhovor požádal starostu města Ing. Jana Bauera. Pane starosto, Prachaticce se nacházejí na Zlaté stezce a jejich vzhled napovídá, že byly a asi jsou bohatým městem.

Dnes jsem potkal tři nebo čtyři vysoce

Ing. Jan Bauer

ale ne jako turista, jako obchodník.

Jako někdejší muzikant vím, že se mezi kolegy užívá rčení: „Živíš se muzikou, nebo poctivě?“ Takže ve stejném duchu, pane starosto, je snazší se živit jako politik, nebo poctivě?

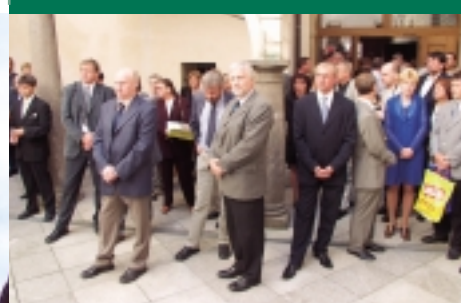

Nedovedu si představit, že by se komunální politik živil jinak než poctivě z jednoho prostého důvodu: v komunální politice, zejména na postu starosty menšího města, existuje naprosto transparentní, jednoznačně přímá kontrola a zodpovědnost. Pokud se někde něco stane nebo nestane, každý mu to ihned vpálí. Kdykoliv a kdekoli!

postavené lidi, kteří skládali našemu městu jednu poklonu za druhou a říkali: „Prachaticce dělají čest světu jménu. Opravdu vypadají jako prachaté město. Jak to děláte? Vždyť vy od nás snad ani nepotřebujete peníze.“ Co se týče názvu, osobně se přikláním k tezi, že název byl městu přisouzen podle skutečného prachu. Prachatice patří mezi hospodářsky velmi slabé regiony. To, že naše město nějak vypadá a že má drive, to je konstelací mnoha náhod, štěstí a mimořádného uskupení lidí, kteří se dali dohromady a pro své záměry dokázali získat podporu občanů. Lidí, kteří připravili kvalitní projekty, sehnali na ně peníze a následně je realizovali. Od momentu, kdy jsem přišel na radnici, jsem se varoval toho, někde chodit a brečet, že jsme chudí, že se nám nedaří atd. atd. Samozřejmě, že peníze potřebujeme, že se je snažíme shánět. Ale za každé doby platí zřejmě ono biblické: pomoz si sám a bude ti pomoheno. Mám určitou výhodu. Než jsem se stal starostou, projel, proletěl a poznal jsem téměř celý svět,

Na počátku raného středověku bylo území našeho státu křižovatkou evropského vnitrozemského obchodu: od jihu k severu procházela moravskými úvaly prastará „jantarová stezka“, od západu k východu putovaly zeměmi karavany kupců do východních oblastí. Kromě těchto hlavních tepen obchodu spojovala Čechy se sousedními zeměmi řada stezek, patrně velice starých. Jednou z nejvýznamnějších byla „Zlatá stezka“, protínající šumavský prales a spojující Čechy s Bavorskem. Především ve středověku získala neobyčejný význam díky obchodu s bavorskou solí, dopravovanou soumary z biskupského Pasova do Prachatic. V době začínajícího obchodu na stezce, a v souvislosti s kolonizací šumavských hvozdů, pravděpodobně existovala osada (nyní Staré Prachaticce), kterou ve 2. polovině 12. století daroval Vratislav I. kapitule vyšehradské. Vedlejší osada v kotlině, která je obklopena pěti kopci, vznikla pravděpodobně po polovině 13. století a postupně se stala lokálním centrem. Prosperita nového města byla zabezpečena, když vyšehradský probošt Jan za osmáct hřiven stříbra pronajal r. 1323 Prachatickým myto na „Zlaté stezce“ a když město získalo právo trhu.

Setkáváme se při příležitosti národního zahájení Dnů evropského dědictví.

Památky jsou jednou z priorit města. Včerejší a dnešní den jsme jim jednoznačně zasvětili. Jsme velice rádi, že se Prachaticce mohly stát centrem kulturního dědictví památek celé České republiky.

» www.prachatice.cz

» www.ehd.cz

» www.shscms.cz

SDRUŽENÍ HISTORICKÝCH SÍDEL
ČECH, MORAVY
A SLEZSKA

Daleko více v cestovním pojištění

Evropská Cestovní Pojišťovna letos v plné síle slaví desáté výročí svého působení v České republice. O krátký rozhovor jsem při té příležitosti požádal ředitele individuálního pojištění Evropské Cestovní Pojišťovny a. s. Mgr. Ondřeje Rušikvasa.

Ano, Evropská Cestovní Pojišťovna je zdravou prosperující společností, která trvale investuje do špičkových technologií a lidských zdrojů. Zuztkovává přitom

Mgr. Ondřej Rušikvas

mental, Sazka, Unilever nebo Český rozhlas. Obdobným směrem paušálního pojištění se Evropská Cestovní Pojišťovna vydala před více než rokem i u individuálního a rodinné klientely.

Komplexní celoroční pojištění Euro-Pass je určeno pro opakované krátkodobé soukromé i služební cesty do zahraničí. Můžete je sjednat pro sebe a za velmi výhodnou cenu i pro své rodinné příslušníky, na něž se vztahuje

mimo území svého státu, bude jeho základní ošetření hrazeno z jeho běžného zdravotního pojištění. Nebude se to však týkat repatriací a nadsandardních výkonů. Proto bude nutné, aby naši lidé, stejně jako občané Evropské unie, byli trvale pojištěni. Z tohoto titulu chceme své služby ještě více vyprofilovat vůči individuálním klientům.

V současné době se pracuje na novele zákona 159/1999 Sb. o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu. Zároveň visí velký otazník

nejen mezinárodní, ale i své letos již desetileté zkušenosti na českém trhu. Evropská Cestovní Pojišťovna ve všech zemích, kde působí, vsadila na to, nabídnout klientům v oblasti cestovního pojištění daleko více než bývá obvyklé. Její strategií je nedělat pouze jakési základní cestovní pojištění, ale nabízet spektrum kvalitních pojistných produktů. Další roky v Česku jsou před námi. Máme zájem zde působit dlouhodobě, být partnery pro tradiční cestovní kanceláře a agentury, individuální klienty i makléřské společnosti.

V segmentu „firemní pojištění“ jsou mezi stálými klienty Evropské Cestovní Pojišťovny stovky velkých i menších společností včetně šesti z deseti největších firem v Česku, jako např. IBM, ČEZ, Siemens, Shell, Bosch, Diesel, SAP, Walter, Oracle, Barum Conti-

dokonce i tehdy, cestují-li samostatně. Tento produkt poskytuje nejrozsáhlejší pojistnou ochranu na českém trhu, která se vztahuje i na zimní sportování. Sledujeme tím určitý trend, který je naprosto zřetelný v zemích západní Evropy – pojišťovat se na delší dobu. Toto směřování budeme u ročního individuálního pojištění dále rozvíjet. Chceme je více segmentovat, vytvořit určité kategorie, jež se budou lišit rozsahem a cenou, abychom je mohli nabídnout co nejširšímu spektru zákazníků. Neustále totiž přibývá těch, kteří chtějí se svou cestovní pojišťovnou mít dlouhodobý vztah, a to i v souvislosti s integrací do Evropské unie. Po vstupu lze očekávat, že pokud bude klient ošetřen

nad existencí poolu cestovních kanceláří, zajišťující pojištění rozhodující části cestovních kanceláří

Co se týče zákona, je potřeba, aby přípravné činnosti kolem jeho novelizace probíhaly v rámci široké diskuse subjektů, které mají společný zájem vytvořit něco, co posune stávající stav. Pro cestovní kanceláře je současná úprava nevyhovující, protože nemají alternativu. Problém je v tom, že ta navržená – bankovní záruka – je věcí značně nedotaženou. Nejsou definovány mechanismy toho, jak banky zafungují v případě řešení úpadku, a obávám se, že na to nejsou připraveny ani uzpůsobeny. Jedná se o repatriace zákazníků ze zahraničí (i když ty by nemusely být tak složité, stačí smlouva s některou z asistenčních služeb), šetření, zda skutečně došlo ke „škodné události“, vyplácení náhrad stovkám klientů apod., tj., aby vykonávaly činnost, které se v případě nás pojišť-

toven říká šetření a likvidace pojistné události. Ze zkušenosti víme, že u povinného pojištění cestovních kancelářů je to nesmírně komplikovaná agenda. Aby v praxi fungovala i tato druhá alternativa, je třeba tuto oblast administrativně-technicky a následně i smluvně náležitě připravit. Dnes návrh obsahuje pouze pojem „bankovní záruka“, a vše ostatní je ve vakuu. Navíc je velmi diskutabilní, který ze subjektů na trhu cestovních kancelářů je schopen na bankovní záruku dosáhnout.

V případě poolu pojišťoven platí výjimka, kterou mu udělil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže do konce tohoto roku. Momentálně se usiluje o to, aby mohl fungovat do konce roku 2004. Samozřejmě je otázkou, jak jednání dopadne. Jeden z návrhů byl, aby pool fungoval do vstupu do Evropské unie. To by však bylo velmi problematické a nesyntémové řešení. V průběhu sezony by bylo nezbytné přejednat stovky pojistných smluv, komplikace by byly se stanovením limitu pojistného plně-

ní, který se odvíjí z ročních tržeb atd. Nejsou na to připraveny ani pojišťovny ani banky ani nikdo jiný. Pokud nebude prodloužena výjimka, na jejímž základě pool vyvíjí svou činnost, zřejmě se najdou subjekty, které budou poskytovat povinné jištění. Dá se však předpokládat, že počet cestovních kancelářů, kterým se podaří uzavřít pojistnou smlouvu či zajistit bankovní záruku, bude limitovaný. Může dojít k tomu, že velký počet subjektů – zejména malých cestovních kancelářů – bude mít problém podnikat v souladu se zákonem.

>> www.evropska.cz

Nejvýhodnější podmínky pro lyžování

Informativní setkání v pražském restaurantu „Vysmátý zajíc“ zorganizovala při příležitosti zahájení prodeje zájezdů z katalogu „Zima 2003/4“ 17. září pro své obchodní partnery cestovní kancelář GLOBTOUR Praha s.r.o. Katalog obsahuje výběr zimních středisek šesti zemí: Česka, Francie, Itálie, Rakouska, Slovenska a Slovinska. Katalog s „novou image“ Globtouri (obálkou navazující na katalogy roku 2003) představili product manager Lenka Bělová a zástupce ředitele Ing. Stanislav Zíma, který mj. řekl:

„Při sestavování našeho zimního katalogu Globtouri nebylo prioritou vytvořit co nejobšáhlejší nabídku lyžařských středisek, ale udělat výběr středisek a ubytovacích kapacit, které pro nadcházející sezonu poskytnou nejvýhodnější podmínky pro lyžování.“

Stanislav Zíma dále informoval o pokračování firemní strategie prohlubování spolupráce s prodejci zájezdů. Zdůraznil, že Globtour bude i nadále preferovat prodej prostřednictvím agentur. Výjimkou je pouze Praha, kde ke stávajícím vlastním prodejním kancelářím Globtouri – v Obecním domě a Obchodním centru Nový Smíchov – přibudou další. V závěru prezentace čtyři prodejci převzali poukazy na letecké zájezdy na souostroví Dodekanesos do hotelů „all inclusive“ jako ocenění jejich spolupráce s Globtouri v letní sezoně 2003.

>> www.globtour.cz

6000 klientů a přes 600 vozidel Jadran express v cíli

12. září se vydal na svou letošní poslední cestu do chorvatského Splitu vlak Cestovní kanceláře Českých drah JADRAN EXPRESS, aby se 13. září vrátil zcela vyprodán nazpět do Prahy. Zcela jasně se ukázalo, že takováto služba veřejnosti je pro České dráhy a.s. vysoce efektivním způsobem, jak k železnici přilákat i klientelu, která vlakem běžně nejedí.

Miláčka s sebou do vlaku

Ve vlaku byly řazeny tři speciální autovozy, každý pro deset automobilů. Jezdily zcela obsazené. Průběžná obsazenost lůžkového vozu naznačovala, že si do něj postupně nacházela cestu i ta, řekněme, bohatší klientela. V letošním roce nebylo výjimkou, že cesta do Chorvatska po vlastní ose trvala i více než dvacet hodin. Mnoho rodin si proto raději připlatilo za pohodlí a svého čtyřkolového miláčka si přibalilo do vlaku.

Pochvalně i o jídelních vozech

V anketě, ve které klienti v průběhu provozu odpovídali na řadu otázek, byl Jadran express velmi dobře hodnocen. Cestující se například často pochvalně zmiňovali o službách jídelního vozu. Není bez zajímavosti, že téměř 80 % z nich by vlak doporučilo svým známým. Obsazenost se tak zvyšovala s každou další jízdou.

Italská Ancona?

Celkem třináct párů sezonního spoje Jadran express, který jezdil od 20. 6. každý pátek z Prahy do Splitu a zpět, odvezlo téměř šest tisíc klientů a více než šest set vozidel. Jednoznačný úspěch Jadran expressu přinesl úvahy o rozšíření obdobné nabídky v příštím roce do italské Ancony, která by se mohla stát pro české motoristy bránou nejen do jižní Itálie, ale s využitím lodních trajektů třeba i do Řecka.

Příští rok kratší jízdní doba

V příštím roce bude Jadran express svoji druhou sezonu jezdit od 18. 6. (a v kombinaci s autobusem ještě o týden dříve) až do 19. 9. (resp. do 26. 9.). Do této doby bude snaha odstranit všechny dětské nemoci. Automobily budou např. nakládány i v Brně a budou použity pohodlnější vozy k sezení. Jízdní doba se zkrátí minimálně o dvě hodiny. Popřejme tedy Jadranu expressu do příštího roku rovné koleje a Českým drahám podobné dobré nápady.

>> www.cd.cz/ckcd

Čedok zahájil prodej zájezdů na zimu 2003/2004

Brazílie a Mauricius s přímým letem z Prahy

4. září na tiskové konferenci Čedok představil nový katalog „Koupání a poznávání“ s dvojnásobným rozsahem oproti předchozí sezoně. Obsahuje nabídku exotických zájezdů až do konce roku 2004. Poprvé se v něm objevuje Brazílie a Mauricius s přímým letem z Prahy a komfortnější letecké cestování do Thajska a Brazílie v podobě Comfort Class, jež zajišťuje větší pohodlí a nadstandardní služby na úrovni Business Class. K dalším cílům operovaným speciály Čedoku patří Egypt a Thajsko. Mimopražští zájemci mohou využít autokary Čedoku, které je na letiště dopraví zdarma. Vzhledem k velkému zájmu o zájezdy do Egypta rozšířil Čedok nabídku přímých letů z Brna a Ostravy. I přes oslabení koruny vůči dolaru Čedok drží ceny na úrovni loňské sezony.

Poznávací zájezdy

Antarktida, Argentina, Austrálie, Barma, Brazílie, Čína, Egypt, Ekvádor, Filipíny, Guatemala, Honduras, Hongkong, Chile, Indie, Indonésie, Japonsko, Jihoafrická republika, Kambodža, Kanada, Kostarika, Laos, Madagaskar, Malajsie, Mexiko, Nepál, Nový Zéland, Peru, Singapur, Srí Lanka, Thajsko, Tibet, USA.

Golf s Čedokem

Dominikánská republika, Egypt, Kanárské ostrovy, Madeira, Martinik, Thajsko, Spojené arabské emiráty.

Potápění s Čedokem

Dominikánská republika, Egypt, Guadeloupe, Madeira, Maledivy, Martinik, Mauricius, Mexiko, Seychely, Srí Lanka, Thajsko.

Lyžařské zájezdy

Pro zájemce o lyžování jsou připraveny dva katalogy. Zahrnují významná střediska v tuzemsku, na Slovensku a v Alpách. Pro celoroční lyžování je k dispozici dvanáct ledovců. V nabídce jsou kombinované zájezdy, například s relaxací v termálních lázních. Výrazně byla rozšířena nabídka lyžování na silvestra a Velikonocy. Pro zájemce o zimní domácí rekreaci je připraveno na padesát tisíc míst, čímž se nabídka Čedoku stává opět nejrozsáhlejší na trhu. Základem jsou lyžařské pobyty ve všech významných střediscích českých a moravských hor. Je možné volit z ubytování v hotelích, penzionech a horských chatách i cenově výhodné v soukromých chatách a chalupách. U vybraných tuzemských lyžařských zájezdů Čedok nabízí bezplatné využívání doplňkových služeb (sauna, posilovna, bazén, půjčení horských kol apod.), slevy 15–20 % v některých lyžařských školách, ve vybraných lokalitách klienti dostanou „sedm nocí za cenu šesti“ nebo i „sedm nocí za cenu pěti“ a někde dokonce děti bydlí zcela zdarma.

Po loňském úspěchu Čedok pokračuje v nabídce jednodenních lyžařských zájezdů luxusními autokary do Jizerských hor a Krkonoš. V rámci zájezdu mají klienti Čedoku možnost využít výrazné slevy místních služeb, např. až dvacetiprocentní na zapůjčení sjezdového a běžeckého vybavení a dále možnost zakoupení cenově zvýhodněných obědů.

Domácí pobyty

Nabídka obsahuje termíny od listopadu až do dubna. Inspirovat se jí mohou i rodiny s dětmi, vyjíždějící na jarní či velikonocní prázdniny. Zahrnuje i relaxační a léčebné pobyty. Např. v Poděbradech, Velichovkách, Mariánských Lázních, Horních Lučanech, Luhačovicích a v Lázních Jeseník.

>> www.cedok.cz

Čedok

Čínské bajky a povídky

Jeho Excelence velvyslanec Čínské lidové republiky, Eva Kantůrková, Hana Zagorová, Jiří Žáček, Štefan Margita a Jaroslav Svěcený 9. září 2003 v Top Hotelu Praha a Kongresovém centru křtem slavnostně uvedli do života překladovou knihu Jana Čimického „Čínské bajky a povídky“ nakladatelství Agave.

>> www.tophotel.cz

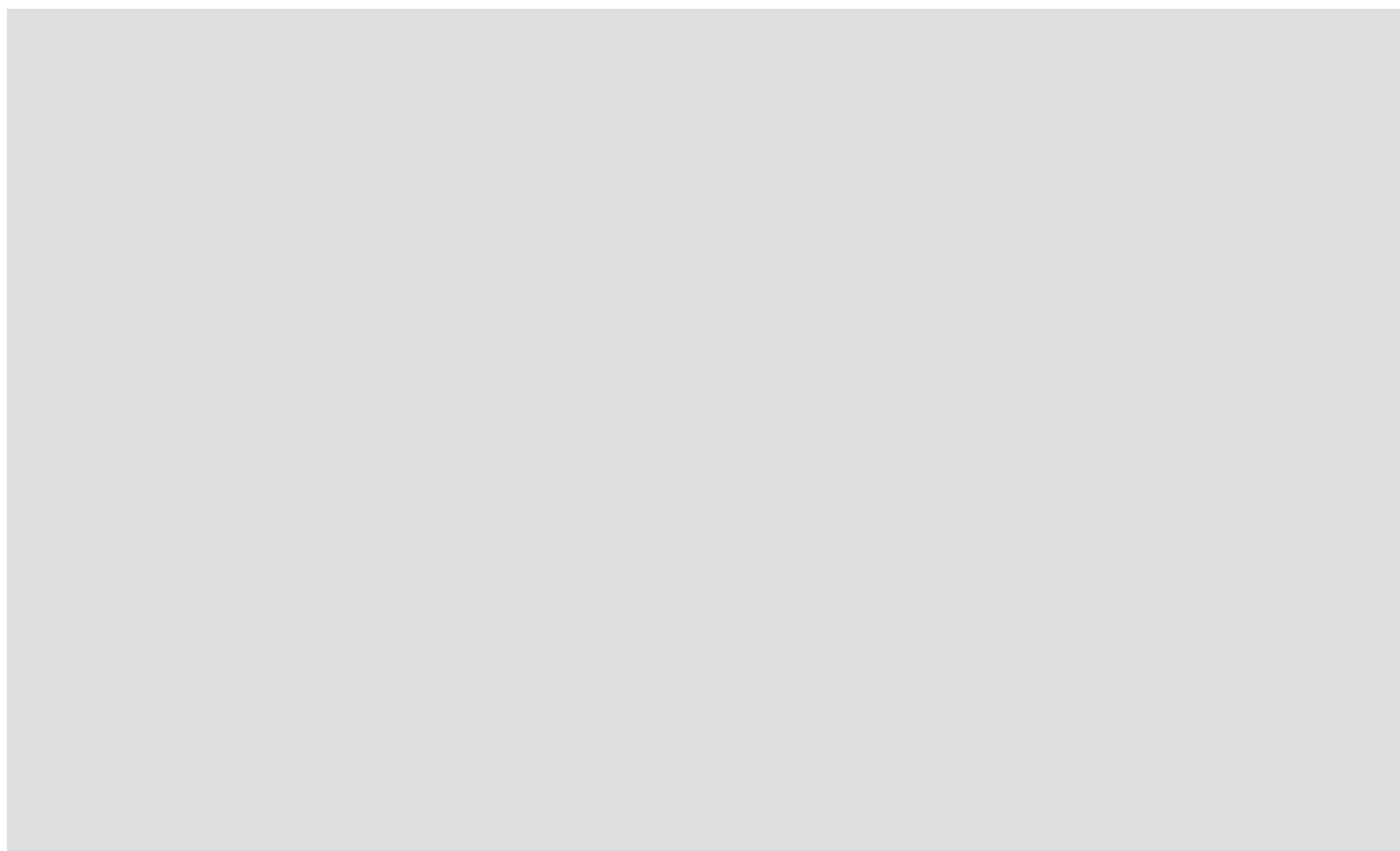

Dny libanonské kuchyně

Libanon dal základ mnoha moderním kuchyním. Při příležitosti zahájení Dnů libanonské kuchyně (8.-28. září 2003) v Mövenpick Hotelu Praha pozval 4. září 2003 generální ředitel Mövenpick Hotelu Praha pan Cypert Schwartz ambasadorů států Středního východu k neformálnímu setkání do restaurace Il Giardino. Přátelskou atmosféru umocnilo vystoupení břišní tanečnice a produkce živé hudby.

>> www.movenpick-hotels.com

Ukázat Olomoucký kraj nejen kvůli turistickým cílům

Opět jsem se utvrdil, jak je u nás malebně. Letos v létě jsem byl opět v Rychlebských horách, na Vidnavě, prošel část Jeseníků, navštívil Zlaté Hory, Rejvíz a Žulovou. V Žulové sídlí společnost Stomix®, a protože si její generální ředitel Ing. Bořivoj Minář na mne udělal čas, požádal jsem jej o rozhovor na téma: „Jak se v Česku podniká“. Pane řediteli, Česko je nádherně disponovanou zemí. Bohužel, ne tak zcela tomu odpovídá

Ing. Bořivoj Minář

fakt, jak těchto dispozic využíváme. Vše je ale o lidech. Se společností Stomix® se dnes lze setkat na jedenácti místech České republiky a na dalších sedmi v pěti zemích mimo ni. Jak to, že z regionu, kam snad i lišky musí vozit, aby měl kdo dávat dobrou noc, expanduje mezinárodně úspěšná firma, aplikující technologie, které díky jejímu vlastnímu vývoji představují absolutní světovou špičku v zateplování budov?

To, že jsme se rozhodli založit firmu v Žulové, v regionu, kde lišky opravdu někdy dávají dobrou noc, bylo proto, že zde máme rodinné vazby a osobní pouta, a také z toho důvodu, že jsme o podnikání věděli hodně málo. Kdybychom zakládali firmu a uvažovali tak, jak podnikatel má, hledali bychom místo dopraveně lépe dostupné, s lepší infrastrukturou, kde není tak daleko na veškeré správné orgány. Do podnikání jsme šli v roce 1993 nepřipraveni. Byl to spíš zájem něčeho dosáhnout, něco vybudovat. Dnes jsme rádi, že jsme ten krok udělali. Bohužel, podnikání je čím dál složitější z důvodu vnějších vlivů i vnitřních překážek. Česká republika je pro nás malým trhem. Navíc je nárazníkovým pásmem na pomezí Evropské unie. Konkurence a tlak z Německa a Rakouska jsou obrovské. Také to je jeden z důvodů, proč jsme se rozhodli naše obchodní aktivity rozvinout na Slovensko, do Polska, Litvy, na Ukrajinu a do Ruské federace.

Postavení Stomixu ve společnosti ilustruje i účast na oslavách jejího 10. výročí (viz sedmé vydání letošního VŠUDYBYLU, str. 29), kterých se mj. zúčastnili starostové Žulové, Jeseníku, primátor Olomouce a hejtman Olomouckého kraje. Ostatně když jsme se posledně setkali, váš hejtman křtil publikaci „Olomoucký kraj“, v níž se Stomix® prezentuje.

Stomix® se snaží profilovat jako moderní firma, a moderní firmy část vyprodukovaných finančních prostředků věnují na veřejně prospěšné věci. Takže i my část peněz dáváme do sportu, kulturních aktivit,

podporujeme charitativní činnost. Propagace Olomouckého kraje, a to i prostřednictvím výtvarně a obsahově zdařilé publikace „Olomoucký kraj“ vydavatelství ACR Alfa, bezesporu k těmto aktivitám patří. O kom se neví, jako by nebyl. Pokud se bude málo vědět o Olomouckém kraji, bude se rovněž málo vědět o firmě, která z Olomouckého kraje je. Tak jako čeští sportovci způsobují, že se o České republice více

ví v zahraničí a české zboží tam pak není bráno jako z nějaké neexistující nebo neznámé země, jsme ve firmě přesvědčeni, že ten samý účel má i propagace kraje. Ukázat Olomoucký kraj, a to nejenom kvůli turistickým cílům, ale i proto, že zde úspěšně funguje řada firem.

Základem dlouhodobého úspěchu je kvalita ...

Rozhodli jsme se jít cestou kvality, což je v současné době cesta nejtrnitější. Český trh je totiž ohromná houština. Já říkám, že nejhorší, co se na našem trhu může stát, je smrt z vyplašení. Spousta lidí má dojem (bohužel ještě dnes), že co je zahraniční, to je kvalitní. V zahraničí, stejně jako v Česku, jsou firmy, které umí vyrábět kvalitně. Je ale třeba si dávat pozor a nepodléhat ihned mýtu zavedených značek. Podívat se na věc zblízka. Nechat si věci vysvětlit už proto, protože poměr cena – kvalita je poměrně konstantní. V našem byznysu investice, které se vkládají do materiálů, jsou investicemi dlouhodobými. Krátkodobý pohled na to, že se na nich ušetří, se zákonitě vymstí. Současný český trh ale není připraven preferovat kvalitu. V tomto směru vidím vstup Česka do Evropské unie jako pozitivum, protože se značně omezí prodej různých slepenců a necertifikovaných materiálů. Zatím je spotřebitel vydán napospas různým

Společnost STOMIX® byla založena v květnu 1993. Zabývá se zateplováním, vývojem a výrobou ušlechtilých stavebních hmot pro dokončovací práce ve stavebnictví. Disponuje vlastním vývojovým útvarem, kvalitním sortimentem výrobků, rozsáhlou obchodní a servisní sítí a personálem. Orientuje se na zavedené dodavatele surovin, protože hlavní důraz při realizaci výroby a vývoji hmot klade na špičkovou kvalitu, potřeby zákazníků, ekologii a hospodárnost. Pro své zákazníky zajišťuje bezplatné odborné poradenství v oblasti zateplovacích systémů. Výsledkem její strategie je schopnost obstát v nejtvrďší konkurenci. Díky průběžným investicím do technologií, rozšiřování výrobních kapacit, budování obchodní sítě dnes zaujímá čelní postavení v oblasti zateplování budov v České republice. V letech 1998 až 2000 její majitelé založili dalších 10 obchodních společností s názvem STOMIX®, které

STOMIX®

jsou cíleně dislokovány do větších aglomerací (Praha, Brno, Hradec Králové, České Budějovice, Hodonín, Děčín, Plzeň, Ostrava, Olomouc). Díky systému dobarvování nabízí každá z těchto společností širokou paletu barev a odstínů. Tímto krokem STOMIX® docílil podstatného zkrácení dodacích lhůt a zajištění rovných obchodních podmínek pro zákazníky v rámci celé České republiky. V roce 2000 pak STOMIX® postoupil do druhé fáze, kterou je působení na mezinárodním trhu – na Slovensku, v Polsku, Litvě, na Ukrajině a v Ruské federaci.

rozdávacům štěstí, kteří jsou mu schopni prodat cokoli, protože vědí, že jim stejně nic moc nehrozí. Dnes, když někdo druhému způsobí škodu, ví, že se mu minimálně pět let nic nestane. Vstup do Evropské unie by tomu měl učinit přítrž, protože vstupem ručí za kvalitu výrobce, nikoliv prodejce, který zmanipuluje chudáka spotřebitele někde na schodech.

Je zateplování perspektivní byznys?

Je. Na Západě už pochopili jeho dlouhodobé

ekonomické výhody. Energie tam nejsou dotovány. U nás také dochází k postupné deregulaci jejich cen, a dolů rozhodně nepůjdou. Když dnes zainvestujete do zateplení, bude vám to snižovat finanční výdaje za teplo a vydělávat řadu desítek let. V současné době jsou investice do zateplení domu ekonomicky výhodnější než nákup obligací či cenných papírů. Rovněž z hlediska revitalizace a rekonstrukcí panelových domů, které jsou v mnoha případech na hranici životnosti, se to všude ve světě ukazuje jako velmi výhodné. Zateplená fasáda, která se provádí na novostavbu, nevyjde o mnoho draž než klasická. V současné době už, co se týče zateplování, nabízejí česká ministerstva iniciační programy. Na zateplování probíhá i dotační titul. Co se týče návratnosti investic, v různých typech výstavby jsou samozřejmě různé úspory energií, a tím i doba návratnosti. U klasického paneláku to bývá zhruba pět let. Budu-li zateplovat dům, který byl postaven novějšími technologiemi, bude úspora energie třeba jen 15 % a doba návratnosti se prodlouží. Úspory 20 až 30 % energií však nejsou výjimkou.

První část dětství jsem prožil v městečku postaveném Tomášem Baťou, v Sezimově Ústí II. Řekne-li se dnes Baťa, většinou lidí se vybaví spojení: úspěšný podnikatel a dobrodinec.

Tomáš Baťa je a může být pro spoustu českých podnikatelů vzorem. Určitě to byl chytrý a nadaný člověk, ale především to byl člověk úžasné pracovitý. Ledacos se dá koupit, nastavit penězi, ale pracovitost a vytrvalost nikoliv. Ty považuji za nejdůležitější vlastnosti podnikatele. Bohužel, já to vnímám tak, že v posledních letech se strhla jakási honička na podnikatele. Je navozován jakýsi antagonistický vztah mezi zaměstnavatelem a jeho spolupracovníky. V televizi ani v rozhlase se neprezentují (nebo velice málo) medailony s úspěšnými zaměstnavateli, s úspěšnými továrníky, majiteli firem. Za etalon podnikání se vystavuje ono malé procento nepoctivých a je snahou nebo snad nešikovností vrhnout s nimi do onoho šedého stínu všechny ostatní. Ale tak to není. Převážná většina lidí, kteří v Česku vytvářejí pracovní místa, hodnoty, hrubý domácí produkt, jsou poctiví a pracovití. Mám obavy, že český manažer je daleko více přetížen než zahraniční. Hodně jezdím na cesty. S takovým nasazením, s jakým pracují lidé u nás, se v Německu, Rakousku či Itálii setkávám velmi zřídka. Možná i proto, že je tam spousta firem, které jsou zavedené. V Česku už je také hodně zavedených firem, avšak nasazení jejich managementu, šéfů, majitelů bývá stále enormní. Místo společenského uznání se jim však zpravidla pouze

závidí. Že mají moc peněz, že by se jim měly sebrat. Bohužel, často to vypadá, že čím úspěšnější člověk, tím více by měl být potrestán.

Vstupem do Evropské unie pravděpodobně posílí význam a vliv hospodářských komor. Vy jste ale členem Hospodářské komory České republiky již dnes.

Česká povaha je zvláštní. Na všechno nadáváme. Nejlépe u piva. Když se ale máme za něco vzít a snažit se zlepšit podnikatelské prostředí, k tomu už je nás podstatně méně. Hospodářská komora by se měla vymezovat. Měla by zastupovat podnikatele, poskytovat jim informace, zastupovat je v mnohdy

složitých sporech mezi podnikatelem a úředníkem. Nechci tím naznačovat, že úředník rovná se darebák, vůbec ne. Někdy je ale potřeba, aby se nějaká vlivná instituce za podnikatele vzala. Co se týče vstupu do Evropské unie, jsem spíše euroskeptik. Nikdo nás za Rozvadovem s otevřenou náručí nečeká. Nikdo tam neprahne touhou, aby se čeští podnikatelé vrhli na německý, britský či francouzský trh. Od Evropské unie si slibují pouze to, že česká administrativa bude přinucena dělat takové kroky, aby se tady začalo žít jako v normálním státě. V mnoha dalších ohledech beru vstup Česka do Evropské unie jako hrozbu pro české podnikatele.

V této souvislosti by bylo dobré se zamyslet nad tím, kdo kam vstupuje. Do Evropské unie nevstupují pouze úředníci, ale celá Česká republika. Vstupuje do čtyřistamilionového ekonomického prostoru a určitě tam nebude žádným gigantom. Pokud tam budeme chtít vstupovat separátně, státní aparát na straně jedné a podnikatelská sféra na straně druhé, určitě to dopadne špatně. Bylo by dobré se podívat, jak ty které země v Evropské unii fungují. Jak silné Německo, Francie. Oni (státní správa a podnikatelé daného státu) v unii vystupují jako tým. Nemají radost, že svým podnikatelům vytvářejí překážky. Naopak, snaží se, aby se jejich podnikatelům v Evropské unii dařilo. Podstatně více si uvědomují, kdo vytváří hodnoty, odkud plynou daně a z čeho se hradí fungování jejich země. Určitě ne z toho, že ministerský předseda má červenou nebo modrou kravatu, ale jak je silná ekonomika země. Tu samotní podnikatelé ani samotní úředníci nevytvoří.

>> www.stomix.cz

OK-XGW „Františkovy Lázně“ a OK-XGV „Mariánské Lázně“, tak se jmenují dva nové Boeing 737-500 Českých aerolinií, které na starém letišti v Praze-Ruzyni 16. září křtili starostka Františkovských Lázní paní Libuše Chrástová spolu s viceprezidentem ČSA pro techniku Tomášem Heczkem a starosta Mariánských Lázní paní Luděk Nosek spolu s viceprezidentem ČSA pro provoz Jiřím Posem.

Nový Airbus nese jméno Zlín

20. srpna tehdejší předseda představenstva a prezident Českých aerolinií, a.s. Ing. Miroslav Kůla společně s primátorem města Zlína Mgr. Tomášem Úlehlou křtili v Praze Ruzyni nové letadlo ČSA Airbus 310 jménem „Zlín“. A protože jsem s panem Ing. Kúlou hovořil v předchozím vydání Všudybylu (str. 6), požádal jsem nyní o rozhovor (a začal jej v obdobně rozvěměném tónu) primátora Zlína: „Člověče, děláte vůbec něco?“

Tak jak se to vezme. Funkci primátora jsem přijal, protože jsem už byl jednou, v předchozích volbách, absolutním vítězem, avšak tehdy jsem nechtěl dělat placenou funkci. Slogan: „Politika mne nikdy živit nebude“ ale nehodlám měnit ani teď, kdy jsem na toto volební období primátorem. Jsem podnikatel a má profese experta v oblasti životního prostředí je velmi aktuální. Mám koníčky, kterým se rád věnuji. Především je to muzika a sport – pětadvacet let jsem chytil kopanou. V obou oblastech se stále angažuji. Mám ale i spoustu dalších zájmů.

Jak to všechno stiháte?

Spím tři až čtyři hodiny denně. Neunavují mne jednání do večera ani přes víkendy. Nepatřím k těm, kte-

še město díky ČSA reklamu od severoamerického kontinentu až po Dálný východ, jsme možná dospěli i na základě jakési recese. Neuvědomoval jsem si ji až do doby, než celý akt začal nabývat na vážnosti. Před volbami jsem se seznámil s jedním člověkem z managementu Českých aerolinií a u piva padlo: „No, jestli ty budeš primátorem, tak my naše největší letadlo pojmenujeme po městě, odkud pochází.“ (Jsem rodilý Zlíňák. Naše rodina má ve Zlíně kořeny od pradávna – pochází z místních částí „Přiluk“ a „Klečůvky“, pouze babička byla Vídeňka.) Na jaře se najednou objevila nabíd-

a příjemný personál. Máme zřejmě nejkrásnější letušky na světě. České aerolinky a na českých letištích Česká správa letišť se o pasažéry umí postarat rok od roku na vyšší úrovni. Od klimatizovaných hal přes kulturní prostředí v nich až po dostatečné množství toalet. (Po vysoké škole jsem nastupoval na hygienu, takže si všímám i těchto věcí.) Párkrát jsem na palubách letadel zažil řešení zdravotních problémů cestujících. Také to ilustruje, proč jsou ČSA nejlepší. Když jsme letěli s cizí společností z Ameriky, jednomu pasažérovi hrozil infarkt myokardu. Jediní, kdo jsme na palubě

ří by si stěžovali, že je ta či ona práce příliš náročná. Jsem optimista. Dělán věci, o kterých si myslím, že jsou správné, poctivě a že se tak dělat mají, aniž bych v nich hledal bezprostřední prospěch. Věřím, že se to jednou vrátí. A opravdu zažívám krásné chvíle, jako je právě tato během křtu nového Airbusu ČSA.

Ano, právě jste se zhostil role kmotra nejmodernějšího a největšího z letadel Českých aerolinií. Během ceremoniálu padla otázka: „Proč „Zlín“, až nyní?“

V roce 80. výročí ČSA by se na ni dalo odpovědět: „Protože téměř polovinu z oněch osmdesáti let existence ČSA se oficiálně město Zlín nemohlo jmenovat Zlín.“ K tomu velmi vzácnému okamžiku, kdy má na-

ka, abychom v zastupitelstvu nechali projednat možnost pojmenovat letadlo po našem městě.

Proč máte rád České aeroliny?

Letěl jsem mnohokrát mnoha leteckými společnostmi. Servis, který ČSA poskytují na zemi i v průběhu letu, je vysoce kvalitní. U západních společností je to často spíše o reklamě než o servisu. Catering ČSA cítím jako velmi dobrý. České aeroliny mají schopný

letadla uměli zasahovat, byl můj náměstek (před asi osmi lety praktický lékař) a já. Mj. i proto, že jsem paralelně s přírodními vědami studoval medicínu a jeden čas jezdil se sanitkami. Postižený pasažér dostal ze zasahujícího palubního personálu takový strach, že se před ním zamkl na záchodě. Vylákali jsme jej ven a poskytli první pomoc až my, dva Češi. Když jsem pak byl svědkem obdobné situace na palubě letadla ČSA, bylo to bez problému. Palubní personál si počínal naprosto profesionálně. Bylo evidentní, že řešení takovýchto mimořádných událostí má velmi dobře natrénovalo.

>> www.mestozlin.cz
>> www.csa.cz

PRVNÍ NOVOMĚSTSKÝ RESTAURAČNÍ PIVOVAR

otevřený v minulém století
na Novém Městě Pražském

Novoměstský (kvasnicový)
ležák světlý i tmavý 11°

Speciality české kuchyně
včetně vyhlášeného pečeného kolena

Alešova galerie:
originální panoptikum pražského
Podskalí a Perlový ulice

Exkurze pivovarem
s odborným výkladem v bezprostřední
blízkosti Václavského náměstí

Novoměstský pivovar s.r.o.
Vodičkova 20, 110 00 Praha 1
tel./fax: 222 232 448, 222 231 662
e-mail: sales@npivovar.cz
www.npivovar.cz

Nejmodernější ve světovém měřítku

Slavnostní poklep základního kamene Národní integrovaného střediska řízení letového provozu České republiky, IATCC Praha (Integrated Air Traffic Control Centre) se uskutečnil 18. září 2003 v Jenči u Prahy. Rozhodnutí o výstavbě reaguje na stabilně rostoucí poptávku leteckých provozovatelů po využití vzdušného prostoru České republiky a zejména na přísné požadavky Evropské unie

Řízení letového provozu
České republiky

na zvýšenou kapacitu ATM systémů. Středisko je koncipováno jako integrované, splňující požadavky na spolupráci civilního a vojenského řízení letového provozu. Projekt je financován výhradně z vlastních zdrojů Řízení letového provozu České republiky, s.p. Výstavba, kterou provádí stavební společnost HOCHTIEF VSB a.s., byla zahájena v červenci tohoto roku a jako termín pro plné zprovoznění byl stanoven závěr roku 2006. Po dokončení bude Národní integrované středisko řízení letového provozu České republiky jedním z nejmodernějších svého druhu v evropském i světovém měřítku.

Ledva ponoříte hlavu

Na severním Uralu

Přesto, že se teplota vzduchu pohybovala ke čtyřiceti stupňům Celsia (zrovna tak jako v Česku), ve stínu hotelových slunečníků za svěžího od moře vanoucího vánku se odpočívalo velmi příjemně. Stejně období vrcholícího léta jsem zažil i u polárního kruhu na severním Uralu. Rovněž tam teploty vzduchu šplhaly ke čtyřiceti stupňům Celsia, avšak vedro bylo intenzivnější. Navíc bylo radno chodit stále oblečený už kvůli mračným krvežíznivým komárům. Na vysokém severu je léto sice krátké, ale o to intenzivnější. V letovisku Sharm El Sheikh na Sinaji je naopak léto pořádku. A i vánoční pobyt se dá příjemně trávit šnorchlováním u korálových útesů nebo potápěním. A komáři? Tak ti tam rozhodně nejsou.

Honzovi Koláčnému by bylo líto

Obchodnímu řediteli cestovní kanceláře Exim Tours Honzovi Koláčnému by zřejmě bylo líto, kdybych v tomto povídání nepoužil české, zvukomalebně archaické slovo: „ledva“. V loňském sdělování pocitů z Sharm El Sheikh (deváté vydání Všudybylu 2002, str. 35) jsem napsal: „Ledva ponoříte hlavu pod hladinu, okamžitě si připadáte jako v exkluzivním akváriu. Něco úžasného.“ Takže i letos, ledva jsme své ksichtíky ponořili pod hladinu, bylo to neméně úžasné. Dovolím si tvrdit, že ještě báječnější než loni.

Mně se to líbilo v Egyptě hodně

Můj jedenáctiletý syn Martin to viděl takhle: „Moře je přímo nádherné. Pro potápěče úplný ráj. Tisíce ryb a rybek. Malé barevné, třepetají se jako plamínky. Ně-

„Jedna paní povídala ...“

Cílem letní dovolené naší rodiny byla – už podruhé za sebou – biblická Sinaj, Sharm El Sheikh, ležící v nejjižnější části tohoto poloostrova. Někdo říká, že jezdit na přelomu července a srpna do Egypta se nehodí. Zřejmě podle toho, kam. Obvykle to ale říkají lidé, kteří v Egyptě u Rudého moře nikdy (natož v létě) nebyli a kterým to „prý jedna paní povídala“. Ano, na zeměkouli jsou místa, kam se v létě na dovolenou k moři nehodí jezdit vůbec. Například k nám do Česka, protože už žádné nemáme. Tedy povrchové. K tomu poslednímu (třetíhornímu) jsme se asi chovali tak, jako později k české plavbě námořní. Takže, pokud neodteklo do zahraničí, někde se vypařilo a zbytek schoval hluboko pod zem, z čehož teď čerpají záračně úspěšné lázně Darkov, Klimkovice a Hodonín.

Lepší nápad než u sinic

Vypravit se vprostřed léta do přímořského letoviska Sharm El Sheikh, ležícího v nejjižnější části Sinajského poloostrova, byl rozhodně lepší nápad než zůstat doma u sinicemi zelených vodních ploch a toků. A v letošním létě, vzhledem k vlně veder, které zasáhly Evropu, i než jet do některého z cenově srovnatelných středomořských letovišek tísnit se na komunálních plážích. Průzračně čistá voda Rudého moře i vzorně ošetřovaná v komplexu bazénů Iberotelu Club Fanara, to zkrátka bylo jiné kafe.

kdy se dají zhlédnout i rejnoci a více než metrové baracudy. Vzácně je možné zhlédnout vlnící se murénu. Fantastické barvy a tvary korálů. Nevím, jak by se tam líbilo vám, ale mně se to líbilo v Egyptě hodně.“

>> www.eximtours.cz

Na Retezat

1.díl

Eurodominem po Rumunsku

8. 7. Děti jsou na letním táboře. Přemlouvám tátu, abychom spolu jeli na vodu. Neúspěšně. Prý se na to necítí. Mrzí mne to, ale říkám si, že v osmdesátém roce po datu svého narození, na rozdíl od táty, který je ve velmi dobré kondici, díky podnikání už zřejmě nebudu cítit vůbec nic. Ani ty kytičky odspodu. Kolem jedenácté na Příkopech před bankou jsem si z čista jasna uvědomil, že mám před sebou dvanáct relativně volných dní. Napadlo mne, že bych se vydal někam k polárnímu kruhu nebo k vysokohorským plesům. Ale kam? Pro jistotu vyzvedávám eura a jedu domů radit se s mapami. Poté se vydávám na nákupy proviantu. Kolem páté na pobočce Cestovní kanceláře Českých drah na hlavním nádraží vím jen to, že i letos chci někam do Rumunska. Ochotná paní mi doporučuje zpáteční jízdenku na hranice Rumunska v kombinaci s třídním Eurodominem po Rumunsku. Po cestě domů dokupuji proviant a jdu balit.

Jak má žena trefila

Pannonia odjíždí půl hodiny před půlnocí. O půl jedenácté mne žena autem odváží do Stodůlek na metro. Vztekám se, protože mne nechce odvézt až na hlavní nádraží. Prý by tam netrefila. Ještě se mne ptá, zda mám pas a jízdenky. Proč bych se díval. Jasné, že mám. Ve čtvrt na dvanáct se s manželkou potkáváme znovu. Ve chvíli, kdy na hlavním nádraží márně prohledávám batoh a kapsy, se zjevuje s jízdenkami v ruce. Prý jsem je nechal v předsíni na komodě, takže mi je veze autem ...

„Vot, technika ...“

Znáte anekdotu, jak v kupé vlaku Moskva – Leninograd jedou dva, a první dí: „Kudá vy?“ (půlhodiny mlčení) Druhý dí: „V Maskvú.“ (půlhodiny mlčení) „A kudá vy?“ (půlhodiny mlčení) První: „V Leningrád“ (hodinu mlčení) „Nu vot, technika ...“ Tak to mne potkalo na maďarsko-rumunských hranicích v Curtici.

vadia“. Na mapě jsem mým směrem objevil obec „Valea Lupului“. Už kvůli Oldovi! Prošel jsem „Vlčkovým údolím“ a stoupám vzhůru pouze podle intuice. Přes sedélka a spojovací hřebínky, že až objevím vodu, že to tam zapáchnu. Pořád nic. Kolem desáté je v cestě pramének. Stan stavím na jediném trochu rovném místě, přímo na cestě.

Tudy se jde jinam

10. 7. Ráno je vlhko a chladno. Oblékám teplou mikinu a goretexy. Kolem půl šesté u pramene zastavují lidé na koních. K snídani vařím pouze čaj. Snídám suchý chléb a stroužek česneku. Záhy na koníkoví přijíždí asi desetiletý chlapec. Chce si povídat. Jenomže neumí česky a já rumunsky. Nabízí se, že mi

Romania

Simply surprising

Jak to, že prý nemám žádné razítko v pasu? „No, protože je to má první cesta s tímto novým pasem.“ (Dokonce jsem si v něm podobný.) Pasový úředník mi bere pas a někam s ním odchází. Asi za deset minut se vrací spolu s průvodčím, a že se moc omlouvá, že se prý domníval, že již z Rumunska odjíždím. Zbytek cesty průběžně prospím, projím a propiji až do Simerie, kde přestupuji na vlak do Pertosani s tím, že bych rád vystoupil v Pui.

Vlčkově údolí

V Rumunsku je o hodinu víc. V Pui vlak nestavěl. V 18.50 vystupuji v nějaké stanici. Na ceduli „Li-

vezme bágel na koně. S díky odmítám. Rád bych mu vysvětlil, že jsem tu právě proto, abych se tu s ním vlácel. Pak se mne zeptal, kam jdu, odpověděl jsem, že na Retezat. Kroutil hlavou a naznačoval, že tudy se jde úplně, ale úplně někam jinam.

>> www.romaniatourism.cz

